

Overmester har ordet

Likheten mellom Odd Fellow og juletreet.

Hemmelig symbolikk og bibelske proporsjoner.

Odd Fellow Ordenens er i hele sin oppbygging og pedagogikk full av bibelsk symbolikk og metaforer, og alt har sin forklaring for den innvidde. Bl.a. i den svenske Odd Fellow litteratur finner vi bl.a. boken «Tallande Tecken», som konkluderer med: «Dette symbolspråk kan forliknas endast av invigda». Hva har så det med juletreet å gjøre? Jo, juletreets opprinnelse, juletreets symbolikk, og juletrepynten gjemmer også i seg bibelske metaforer og proporsjoner. Ordens-symbolikken skal jeg ikke omtale her, men der imot juletreet kan du få vite litt mer om nå når det stunder til jul.

Hedningetreet. Det har lik som alltid vært der, - tror vi. Kun som en slags tradisjonell ingrediens i julepyntingen. De færreste legger det en religiøs betydning. Til nød kan vi skvise noen dråper kristendom ut av «den blanke stjerne» i toppen av treet. Den skal jo tross alt skinne og «minne oss om vår Gud». Noen tror at treet kun er en hedensk skikk, adoptert inn i den kristne feiringen.

Reformasjonen. I 1600-tallets Tyskland stod protestanter og katolikker mot hverandre i fysisk og åndelig strid. Protestantene manglet sin egen symbolikk og sine egne skikker. Katolikkene der imot hadde julekrybben. Det var mot dette bakteppet tradisjonen med et evig grønt tre oppstod.

Det grønne treet. Treet skal være et symbol på Jesus. I evangeliet etter Lukkas sier Jesus på sin vei opp Golgata: «For gjør dere sånn med det grønne

treet, hvordan skal det da gå med det tørre treet?»

I dette sammenligner Jesus seg selv med det «grønne tre» - Livets tre, i motsetning til «det tørre tre» - kunnskapens tre. Da får det en mening når vi synger «Du grønne glitrende tre god dag. Velkommen du som vi ser så gjerne». For ikke så alt for lenge tilbake var det fortsatt en et trekors som ble naglet til trets rotende. I den andre enden, i toppen, ble det festet en stjerne, Betlehemstjernen. Midt imellom korset og betlehemstjernen var altså treet, Livets tre, Kristus.

Symbolisk pynt. Hvordan var treet pyntet den gangen, og hva var symbolikken? Det var et enkelt, nesten stusselig tre, sammenlignet med dagens overdådige pynt. Men i den opprinnelige pynten gjemmer det seg en fortelling om bibelske proporsjoner.

Der finnes og litteratur som forteller om hvordan treet ble pyntet i begynnelsen, og hvorfor. I 1600-tallets tyske stuer hadde juletreet bare tre ting som pynt. Det ene var epler, som symboliserte frukten på «Kunnskapens tre» - som mennesket spiste av i Edens hage - Syndefallet. Det andre var runde oblater - usyret brød - Kristi kropp. De samme som i dag deles ut ved nattverd - nåden og tilgivelsen, motstykket til syndefallet. Det tredje symbolet i pynten var lyset, som stod mellom de to motpolene - synd og nåde. Det var stearinlys, symbolet på Jesus som «verdens lys». Lysene var og symbolsk på en annen måte, fordi stearinlys brenner ned, det ofrer seg selv for at vi skal få lys og varme. I symbolikken eple, oblater og lys ligger der også en annen symbolikk i det det skal minne oss om Treenigheten, Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd.

- Kanskje er det slik at vi omgir oss med mye mer symbolikk enn vi kanskje oppfatter uten at det blir fortalt oss, ikke bare i logen, men over alt i vår hverdag. Et pyntet juletre ble altså innført av protestanten i Tyskland på 1600-tallet for å konkurrere med den katolske julekrybben. Så vet vi det.

GOD JUL, med eller uten juletre.

Distrikt Stor Sire har ordet

Kjære Soga-lesere!

Så er jula rett rundt hjørnet, selv om værgudene i skrivende stund ser ut til krampaktig å holde på høstværet.

Men heldigvis er julestemningen delvis uavhengig av været, slik at tradisjonelle sysler som hører adventstida til, også i år sikkert bringer oss i den rette stemningen.

Adventstiden er en ventetid, den markerer ventetiden fram mot jul. Selve ordet advent kommer fra «Adventus Domini», som er latin og betyr Herrens komme. I denne tiden forbereder man seg til jula og feiringen av Jesu fødsel på jorden. Antagelig begynte kirken å markere adventstiden på 500-tallet, og første søndag i advent markerer som vi vet starten på kirkeåret.

Kakebakst, julegavehandel og julerengjering hører liksom adventstiden til. Den er nok for mange en hektisk tid, og det er nok mange som på juleaften kan trekke et lettelsens sukk, lene seg tilbake i godstolen og se fram til gode dager sammen med familie og gode venner.

Men for mange av oss er tiden vi nå har foran oss den desidert vondeste. Mens enkelte er fylt med juleglede og positivt julestress, kjenner andre på en økende uro og nervøsitet jo nærmere vi kommer juleaften. Bare det å høre andre folk snakke om alt som skal gjøres fram mot den store kvelden, kan få det til å knyte seg hardt i magen. Kanskje er det nettopp det at kontrastene blir så store, når det som for mange anses å være den varmeste og koseligste høytiden, på ingen måter blir en så varm og koselig stund. Savnet av noen som sto en nær blir større, og minner som en gang

var gode, kan bli ekstra såre og vonde i jula. Å sitte mutters alene, vel vitende om at folk flest nyter et godt måltid sammen med sine nærmeste – det er vondt.

Kanskje vi i år kan prøve å skru ned stresset et par hakk, og ta oss tid til å reflektere rundt et og annet viktig tema tilknyttet tida vi lever i? Det er fullt lovlig nemlig! Det er også lovlig i jula å besøke noen som vi kanskje har en mistanke om ikke har det så godt, eller til og med invitere noen hjem til oss en kveld. Jeg håper at vi i større grad kan sette fokus på hva tida vi lever i virkelig trenger, nemlig raushet, varme og det å kunne glede andre. Det er vel det også jula skal handle om?

Jeg ønsker alle lesere av Soga en god og fredelig jul og et godt, nytt år, så ser jeg fram til givende møter i loger og leir i 2017!

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet
og Sannhet

Kristian Haugan
DSS

Livet som renner:

Symbolet på livet er elva som flyter-
Hver dråpe er timer og år som vi nyter.
Tiden den går og elva blir stor
Da renner årene hurtig mot fjord.

Det blir vår – det blir høst på Nytt og på Nytt
Stans opp kjære ven ved bredden og lytt
Jeg gikk der i undring gjennom livet og søkte
Men følte at farten på vannet den økte.

Slik vandrer vi alle – arbeider og strever -
Familie, barn, jobb og venner
Vi snubler i steiner langs elva som renner.
Hver eneste av oss langs bredden vi vandrer.

Vi vinner, vi taper, vi roser, vi klandrer.
Vi snubler vi faller - vi søker det sanne.
Men reiser oss opp igjen – og løfter vår panne.

Jeg våknet av bruset – Jeg tenkte – stopp opp
Legg fra deg litt plikter mens livet er topp.
Gled deg ved dagen i dag kjære ven
Dagen i går får du aldri igjen.

Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
er ord som forplikter
Og vi ønsker at ingen disse ordene svikter.

Stor Sire har ordet

Gode brødre.

Jeg har gjort det til en god tradisjon å sende alle Ordensmedlemmer en hilsen ved juletid og årsskiftet. I denne hilsen har jeg forsøkt å konkretisere noe av Odd Fellow Ordenens tenkemåter.

I de fleste kulturer verden over markeres jule- og nyttårs-helgen. Denne markeringen inneholder også at vi gir gaver. Det finnes vel knapt en nordmann som kan unngå å tenke på gaver når det nærmer seg jul. Reklamen bombarderer oss. Det samme gjør de kulturelle og sosiale forventninger. Det er to måter å se på gaver på.

Den ene kan vi kalle for **pliktorientering**. «Gjør din plikt. Krev din rett» er en gammel formulering som passer i denne sammenhengen. Da blir gaver en del av samfunnets mange bytteforhold. «Du gir til meg, og jeg gir til deg». Dette er så inngrodd i gamle kulturer at sosialantropologene mener at det ikke finnes samfunn uten et system for gavebytter.

Men det finnes en annen måte å se på gavene på. Denne kan vi kalle for **gledeorientering**. Den finner vi roten til i denne formuleringen av skolemannen Mikael Aksnes: «**Den største glede ein kan ha, det er å gjera andre glad!**» Det som sies er at du skal gi for å glede andre, gi dem noe de trenger og for at «du ser dem».

Etter min mening er dette noe av det som er kjernen i dette viktige, etiske prinsippet som kalles altruisme. Altruisme er å se andre, se deres situasjon og hjelpe og støtte dem på livsvandringen. Når vi gir, skal vi gi med glede. Vi skal ikke gi for å bytte, og for å få igjen.

En annen forfatter, Gustav Jenssen, har også et godt råd i

dette giverbildet. Han sier det slik: Gi din uvenn og din venn, Gi dem av ditt beste! Gi til du blir tom og arm, Intet skal du miste!

La oss se oss omkring i våre omgivelser. Der vil det garantert være noen som trenger våre gaver. Og det vil garantert være noen som ikke kan gi oss noe igjen. Det er da vi bør være rausere. Det er da vi bør være altruistiske. Og det er da vi vil kunne oppleve gleden av å gi. Det er da vi har virkelig gjort svaret på det spørsmålet vi ofte bruker som det gode eksempel. «What can I do for you?»

Med broderlig hilsen
i Vennskap, Kjærlighet
og Sannhet

Morten Buan
Stor Sire

Styrkelse og ekspansjon...

Du har sikkert ofte hørt – «det er nemnd for Styrkelse og Ekspansjon.....». Ja det er nok riktig det at den nemnden ofte er involvert i logens aktiviteter. Involvert i logens ve og vel kan en si.

Nemndens formål er å bistå Overmester i arbeidet for å styrke logens innadvendte liv og styrke dens ekspansjon. To hovedformål som hver enkelt er krevende og ansvarsfullt.

For at vår loge skal leve videre kreves det rekruttering av nye brødre. Og for at de skal trives og utvikle seg i arbeidet på seg selv som menneske må vi forsøke å gjøre våre møter så innholdsrike, at de som ikke får anledning til å møte føler at de har gått glipp av noe. Å lykkes med dette arbeidet krever både innsats og kreativitet blant nemndens medlemmer.

Vi har nettopp hatt såkalt Vennaften med inviterte gjester for å markedsføre oss selv og vårt arbeid, noe som også ligger under nemndens ansvar. Vennaften skal være en markedsføring av vår Orden med det håp om at våre gjester kunne tenke seg å søke medlemskap ved en senere anledning. Forberedelsene til møtet har vært omfattende og krevende og vi har fulgt de «nye» retningslinjene for slike møter diktert av Storlogen. Om vi lykkes gjenstår å se, men erfaringen vil vi ta med oss til kommende møter av dette slaget. Nøkkelen til å lykkes er å få menn på troa til å ta seg den tid og frihet med å bruke en torsdagskveld på seg selv og få inspirasjon til neste dags trivielle kamp i jobb og med hjemmets mange krevende oppgaver.

En hører ofte fra foreldre i dagens samfunn, hvor begge er utearbeidene og med barn frem til ungdomsalder, at det er vanskelig å prioritere seg selv, med

for eksempel deltakelse i frivillige organisasjoner.

Jeg har den formening at det nettopp i slike tilfeller det virkelig er behov for å sette av noen timer en torsdagskveld, for å senke skuldrene i et samvær med gode venner, noe som kan være som en vitamininnsprøytning og inspirasjon til bedre å mestre dagen krav.

Vi sier møt så ofte du kan. Til tross for det er det dessverre en kjensgjerning at mange brødre av ulike årsaker ikke gjør det. Jo lengre fravær blir gjør det vanskeligere å starte opp igjen med torsdagsmøtene. En av årsakene er at en mister kontakten med brødre og når det skjer at ingen tar kontakt og etterlyser en, så avtar tilhørigheten smått om senn.

Dette er en sak nemnden arbeider med, men her har vi alle et ansvar. Hvorfor ikke ta en telefon til en bror som er uteblitt noen torsdager, slå av en prat, spørre hvordan det står til og tilby å hente ham til neste torsdagsmøte. Det koster så lite

men har stor betydning for de som blir kontaktet.

Tidligere er såkalt «kompiskjøring» forsøkt, at en gruppe i samme boområde fordeler kjøring til møtene mellom seg og den som kjører har ansvaret for å kontakte de øvrige i gruppen. Dette er vi i ferd med å forsøke på nytt, men skal vi lykkes må brødrene ta dette sporty og følge oppfordringen.

Nå står julen foran oss med inngangen til et nytt år. Takk for det året som er gått. Vi ser frem til 2017 og håper å se deg ofte, med et godt fremtidsinspirerer av logens embedsmenn i arbeidet, og jeg er sikker på at det også vil inspirere deg til en bedre hverdag.

Legg deg dette på minne og med disse ord ønsker jeg brødrene med familie en riktig God Jul og et fremgangsrikt Godt Nytt År.

Arne Aasen
Storrepresentant

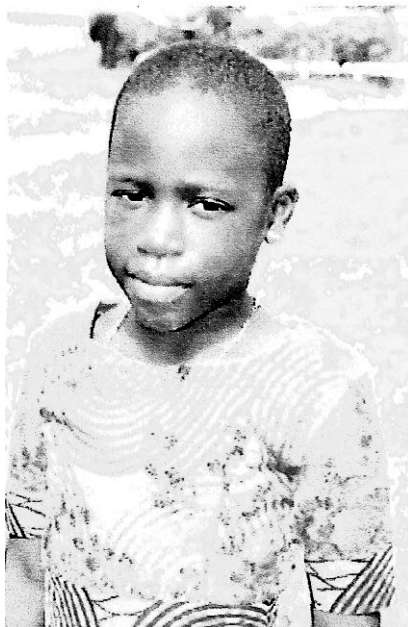
Informasjon om våre fadderbarn

Fra SOS-komiteen har vi fått denne rapporten.

Vi mottar hvert år rapporter fra SOS-barnebyer om hvordan våre tre fadderbarn har det. I tillegg til fast årlig fadderbidrag gir vi en liten julegave direkte til hvert av de tre barna. De viser stor takknemlighet for dette, også i form av julebrev og julekort.

Stella Nyamekye

Stella bor i barnebyen Accra-North i Ghana. Ho vokser fort og er nå blitt ni år og er fremdeles en livsglad jente som elsker å ha på seg de fargerike kjolene sine. Manglende tenner etter at melketennene er borte hindrer henne ikke i å smile bredt til alle ho møter. Det gleder oss å

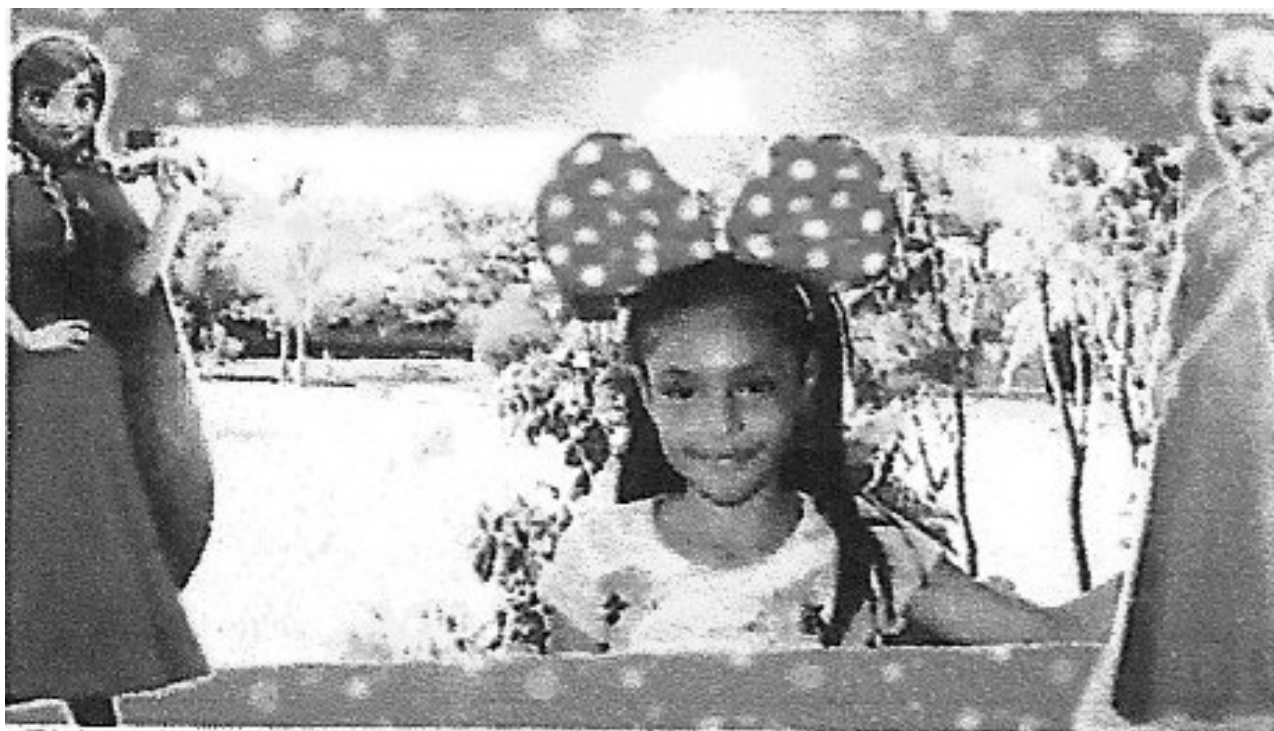

fortelle at ho er høflig og imøtekommende og misliker å gjøre

feil. Ho tar imot råd fra andre og tar den tid ho trenger for å utvikle seg videre.

Stella er flink til å dele leke- ne sine og søtsaker med søsk- nene sine og venner. Ho går også godt sammen med lærerne og besøkende i landsbyen. Ho arbeider hardt og hjelper SOS- mor Agnes med husarbeidet. «Favorittmaten min er 'Jollof rice' med kyllingsaus og jeg er alltid flink til å hjelpe mor Ag- nes med maten når denne retten står på menyen!» sier Stella.

Stella liker fortsatt å spille fotball og med hele familien på sidelinja som heier på henne viser ho en imponerende inn- sats for laget sitt. Ho går nå i fjerde klasse og er spesielt in- teressert i engelsk og leser alle bøker ho kommer over. Lærer-

ne hennes har tatt fatt i noen læremessige utfordringer og har og gitt henne noen ekstra undervisningstimer. Stella er punktlig og disiplinert og tar skolearbeidet seriøst.

Blanca Lilian

Blanca bor i barnebyen Santa Ana i El Salvador. Ho er ti år og allerede en ansvarsfull jente. Vekkerklokka ringer kl. fem, og selv om ho kunne tenke seg å ligge lenger, står ho opp for å komme i gang med dagens aktiviteter. Ho går hjemmefra ti på sju for å være på plass når skolen starter kvart over sju. Ho er på skolen til klokka tolv og det første som ho gjør hjemme er å ta på seg mer komfortable klær og vaske skoleuniformen slik at den er klar til neste dag.

Etter lunsj arbeider Blanca med leksene sine en times tid, noen ganger må ho fortsette etter middag. Før middag får hun tid til å leike sammen med søsknene sine og venner på leikeplassen i landsbyen. Det er et ballspill der en spiller forfølger de andre og som kalles «mica» ho liker best.

Hele familien spiser middag sammen i halv seks – sekstiden. De snakker om dagens hendelser og etterpå hjelper Blanca SOS-mor med husarbeidet. Før

sengetid klokka åtte er det som oftest tid til TV eller spill sammen med søsknene i huset. I helgene er det turer til kjøpesenter eller parker som står på dagsordenen. Ho liker å gå i kirken på søndag fordi de etterpå tar en tur til parken der alle kan leke sammen.

Blancas favorittsport er fortsatt basketball og hun elsker å spille sammen med SOS-søsknene sine og venner. Ho liker også musikk og dans og andre aktiviteter sammen med romkamerat og bestevenninne Joseline. De hjelper hverandre med alt.

Utrolig nok har Blanca nå begynt på ungdomstrinnet! Tiden flyr av sted, ikke sant? Hun gjør det ganske bra. Ho har fem forskjellige fag. Fysikk er det faget ho ho liker best - spesielt å lære om menneskekroppen og dyr – ho er virkelig glad i dyr! Det sier helt enkelt så mye om henne!

Ana Del Carmen

Ana bor barnebyen Santa Ana i El Salvador. Ho er tretten år og har ansvarsfølelse som av og til føles overveldende. Ho liker å lese og å spille volleyball. Ho kommer godt overens med alle, spesielt med en av søsknene og SOS-mor.

Ana gjør det fint på skolen. No har ho åtte forskjellige fag. Det faget ho liker aller best, og snakker om hele tiden, er data, fordi ho føler at hun kan lære massevis av det. I friminutta liker hun å leike med skolekameratene. En lek som heter «chinitas», der det gjelder å ha god hukommelse, er veldig populært.

I julebrevet sitt til fadderne skriver Ana at hun har det fint sammen med SOS-familien sin. Forrige jul feiret hun sammen med sin biologiske familie og ho har også et godt forhold til dem. Ho takker for alt fadderne gjør for henne og håper å treffe oss en gang. Det ville være et minne for livet! Ho vil gjerne utdanne seg til lege, gynekolog, i framtida. Håpet er der, men ho vet at det vil kreve mye.

LOGENS LOGGBOK

Fra våre ettermøter

Referat møte 15.09.16

Møtet var innkalt til instruksjon og DSS Kristian Haugan gjennomførte den i Logesalen.

På ettermøtet ble det servert gode porsjoner av ei nydelig klippfiskgryte. Den smakte fantastisk og stemningen i salen var upåklagelig.

OM gratulerte, med en munter tale, br. Ingebrikt Holst-Dyrnes med den passerte 75-årsdagen og "Brikken" takket for blomster og fine ord. Han takket også for kveldens vel-smakende rett, som han kunne fortelle lages på minst 365 forskjellige måter! Serveringen var upåklagelig og det ble et hyggelig bordsete, som han avsluttet med ei historie som hadde både humor og alvor.

OM minte om venneaften den 17.11 og bad ellers brødrene om å følge med på e-posten i tida framover.

Høstsoga ble delt ut og brødrene kunne dra hjem.

Br. Arne Nes, referent

Referat møte, 22.09.2016

Ettermøtet i loge nr 82 Vesterveg denne fine torsdagskvelden stod i suppens tegn, av alle ting! For den nette sum av 100 kr kunne brødrene kjøpe seg og slurpe i seg velduftende og gloheite brennsnut, servert i papirbeger med hvit plastskei. To kjekke karer fra gateserveringsstedet "Suppebilen", Karl Johan Skårbrevik og Harald Dolmen, hadde blitt invitert til logen for å berette om sitt litt spesiell prosjekt. Før ettermøtet kom disse to karene drassende med ei

Karl Johan Skårbrevik og Harald Dolmen, ewr "mannskap" på Suppebilen.

svær gryte full av nykokt betasuppe med en himmelsk duft.

Dette var det som møtte brødrene da de kom inn til ettermøtet. UM tok ordet og ønsket velkommen både til gjestene og de fram-møtte brødrene som tydeligvis var mest opptatt av den store kjelen med duftende suppe som stod framme i lokalet. Det ble knapt nok tid til å avsyngne torsdagsvisa før de suppetørste brødrene styrtet fram for å sikre seg et beger fullt av den glohete brennsnuten som de to gjestene hadde med seg. Og mer enn nok suppe ble det til alle mann. Alle var begeistret og skrøt hemningsløst av den gode smaken. Maken til suppe! UM men-

te, mellom to skjøre brennsnut, at Suppebilen fortjente å få alle pengene som hadde blitt betalt inn for måltidet! Det var ingen som protesterte på det. OM tak-

ket for den nydelige brennsnuten og den flotte innsatsen våre to gjester gjør og har gjort for folk i

byen vår. Dette er barmhjertighet i praksis. Han benyttet også anledningen til å dele ut en flott blomsterbukett til bror Olav Vassbotn som hadde fylt 75 år den 1. juli. Gratulerer med vel overstått, får vi si!

Ingen hadde heller denne gangen blitt utfordret til å takke for maten, så derfor ordnet UM det på enkleste vis: Takk for maten; den var god! I stedet ser-

verte bror Storrepresentant ei riktig god historie som også passet til kveldens tema. Både de som forstod og ikke forstod poenget, lo og klappet salig godt etterpå. Resten av ettermøtet denne kvelden skulle foregå i kaffesalongen ved siden av. Her stod kaffekannene klar på bordene, og det var lagt ut oppskjærte kakebiter til de som likte noe søtt til kaffen.

Karl Johan "Kalle" Skårbrevik fra "Suppebilen" fortalte så om hvordan denne ideen med å dele ut mat til trengende hadde dukket opp og hvordan den ble satt ut i livet. Han hadde holdt på å dele ut varm suppe i Korsatunnelen i fire og et halv år fra sin VW pickup på tirsdager og fredager. Med god hjelp fra gode sponsorer som Dahlen Kjøtt og Sunnmøre Engro som spanderer ingredienser til brennsnuten, klarer han å opprettholde sitt "varme" middags-tilbud ute på gata hele året, sommer som vinter. Så langt har han gjennom sitt prosjekt delt ut over 12000 store kopper med suppe til folk som sliter og har det vanskelig.

Han mener at suppestasjonen ved Korsatunnelen har blitt en viktig møteplass for alle de som strever med rus og er ensomme. Alle som vil ha, får suppe. Alle blir vist respekt, kameratskap og kjærlighet og får kjenne på varme i dobbel forstand. Kalle er glad for å få lov til å hjelpe andre, gi av sin tid og være til glede og bror for andre som trenger ei hånd å holde i.

Hans assistent Harald Dolmen, som tidligere har levd med store rusproblemer i mange år, fortalte til slutt om hvordan kontakten med Kalle og "Suppebil"-prosjektet hadde hjulpet han ut av rusen og gitt han sjelvrespekten tilbake og et meningsfullt liv. Nå kjører han rundt i byen og samler inn matvarer som butikkene ikke vil ha lenger, og deler dem ut til de som trenger. Det er godt å kunne gi litt tilbake til samfunnet og

på denne måten kjenne at livet er kommet tilbake og fungerer.

Begge to understreker at de ikke får vanlig lønn for det de gjør, men at de likevel føler seg rike ved å bety noe for andre mennesker og er med på å skape en "varmere" by.

Alle logebrødrene var tydeligvis svært imponerte over det store arbeidet som gjøres og viste det med å gi en skikkelig applaus. OM avsluttet med å erklære at slike som dere i Suppebilen er de EGENTLIGE Odd Fellowere!

Referent: Alfred Husteli

Referat møte 29.09.16.

28. br. tilstede.

Denne kvelden var viet br. Helge Stavik Haaseth, som ble forfremmet til den DHSG. Sere monien ble gjennomført på en høytidelig og stemningsfull måte inne i Logesalen.

På ettermøte ble vi invitert inn i spisesalen av br. Undermester og våre nynnende servitører. Br. UM ønsket velkommen til bords og gratulerte br. Helge Stavik Haaseth med den gradtildelingen. Etter at Torsdagsvisa ble sunget, fikk vi servert Saltkjøtt m/frikassesaus, poteter og grønnsaker, et godt og velsmakende måltid.

Bordene ble ryddet og første taler br. OM Arvid Brevik, startet med å gratulere br. Helge Stavik Haaseth med Logens høyeste grad. Br OM holdt en fin tale til br. Helge, og kom i sin tale inn på begrepene vi har vært igjennom i logen, vennskap, kjærlighet og sannhet. Og i denne graden er det sannhet som er tema, og hva er sannhet? Her er det ikke ett enkelt svar, men det å være sannferdig i sin væremåte er det vi streber etter i vårt arbeid, Etikk og sannhet er i denne sammenheng sammenfallende begreper. Br. OM ønsket br. Helge lykke til ned graden og fortsettelsen i logen.

Br. Arne Nes, snakket i sin tale på vegne av vår avdøde br Terje Westad som var br. Helge sin fadder og gode nabo, han hadde lovet br Terje å holde tale ved gr passeringer og ved utdeling av 25 års veteranjuvel. Br. Arne var usikker på han ville møte når veteranjuvelen skal deles ut.. Br. Arne sa videre at br. Helge har møtt flittig i logen og ser ut til å ha funnet seg godt til rette blant brødrene. Br. Helge skriver også i Soga og br. Arne oppfordret sterkt om at det må han fortsette med. Br. Arne sa videre at det er viktig at br. Helge og vi andre oftere tar ordet i logesalen og også på ettermøte. Dette vil gjøre møtene våre rikere for oss selv og brr. På vegne av vår avdøde br. Terje og seg selv ønsket han br. Helge til lykke med dagen i dag og videre i logen.

Br. Arne Aasen, hadde med hilsen fra Leir nr. 4 De Tre Søylar og ville også på egne vegne og som storrepresentant gratulere med tildelingen av den DHSG. Du er nå tildelt Logens høyeste grad og du kan påta deg verv i Logen dersom du blir spurt om det. Br. Arne håpet at br. Helge ville ta oppfordringen når den kommer.

Br. Helge Stavik Haaseth, takket for de mange fine orda og for det han hadde vært med på denne kvelden. Han har likt seg veldig godt i Logen, han

føler at han har blitt godt mottatt selv om han ikke kjenner alle like godt. Han sa videre at han hadde hatt litt problemer når fadderens br. Terje gjekk bort, men han har også erfart at det er flere som stille opp og det setter han stor pris på.

Br. OM tok igjen ordet og ønsket br. Roe Holen velkommen tilbake etter nyretransplantasjon. OM overrakte blomster fra Logen, da dette ikke var mulig da han var på sykehus på grunn av smittefare. Br Roe takket for blomster og masse helsing fra br., men størst takk vill han gi til den som gav han Nyre.

Br. Haakon Jarle Østråt, takket for maten. Saltkjøtt som middagsrett har lang tradisjon i vårt land, helt tilbake i seilskute tida. Han takket for et nydelig måltid og god servering. Til slutt fortalte han en morsom og tankevekkende historie om kuas syv sider.

Bordsetet ble avsluttet ca, kl 22.00, deretter ble det kaffe og smågodt i salongen, her fikk vi også høre br. Alfred Husteli sine nyeste limerik til ÅFK.

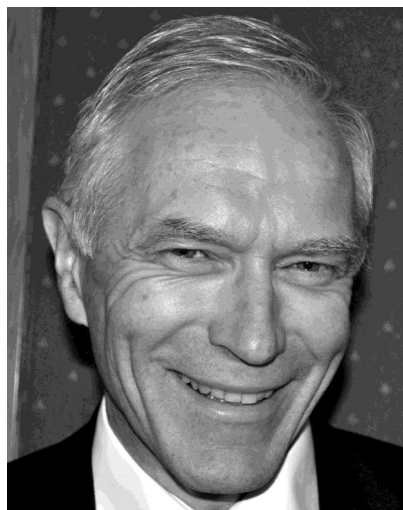
Møte var slutt ca. 23.00

Pål Selbervik
Referent.

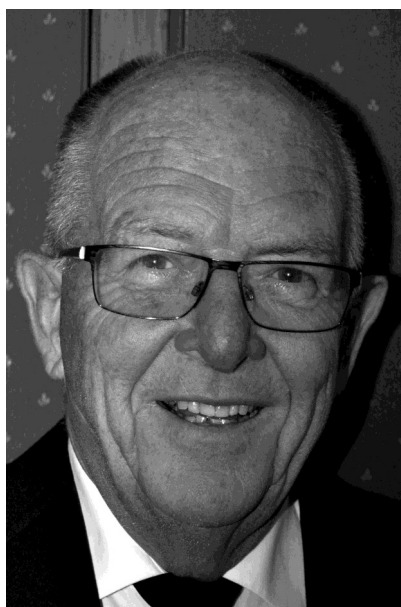
Møte 13.10.16

Etter møtet i salen møttes vi til nydelig dekkede bord og muntre toner fra serveringskomiteen. Det var bakt laks med tilbehør på menyen!

Maten smakte fortreffelig og det var mye mat!

Br. OM holdt en tankevekkende tale til kveldens hedersgjest, ny br. av Den Edle Kjærlighets Grad, br. Ove Laurits Alnes, som takket for gode ord og en fin opplevelse med spillet i logesalen.

Så fikk Eks Deputert Stor Sire Per Arne Vidnes ordet og fortalte om turen til SOS barnebyen i Malawi. Mange bilder hadde han tatt og med kommentarer ble det en interessant reise. Halvtimen han hadde avsatt gikk veldig fort så en halv time ble til en hel, uten at noen kjedet seg.

Br. Are Homlong takket for maten og vi var på hjemveg rundt 22.30.

Br. Arne Nes, referent

Referat 20.10.2016

Alt var perfekt forberedt i spisesalen av de iherdige sliterne på kjøkkenet. For oss andre var det bare å sette seg til bords og nyte ettermøtets sødme. I salen hadde alle vært opptatt av å være korte og konsise, for mange satt bare å gledde seg til krabbefest og høstens store begivenhet, vinlotteriet.

Vår undermester smilte ekstra bredt da han kunne ønske alle hjertelig velkomne til ettermøtet. Til og med Torsdagsvisa ble husket på, og stemningen ved bordene var tydelig preget av forventning og godt humør. Eimen av ferske krabbeskjell pirret i neseborene samtidig som baren åpenbarte sine fluide herligheter slik at et kaldt hvitvinsglass til krabbematen absolutt var innenfor rekkevidde. Jo, de ferske krabbeskjellene fra Hitra inneholdt krabbemat av utsøkt kvalitet, og de trettiåtte brødrene som hadde bestilt krabbe, humret med vellyst over den gode smaken. Noen måtte endog få et ekstra skjell før de fikk nok! Selv om det på slutten ble litt knapt med majones, så fortjente kveldens måltid et klart terningkast 6.

Hovedattraksjonen denne torsdagskvelden var likevel for de fleste brødrene vinlotteriet. Det er bror Erling Helseth

044	014	128	208	083	052	077	111	062	016
044	129	209	084	054	078	112	063	017	
45	500	900	730	645	885	630	815	915	8
16	501	901	731	646	886	631	816	916	8
7	502	902	732	647	887	632	817	917	8
	503	903	733	648	888	633	818	918	8
	504	904	734	649	889	634	819	919	8
	505	905	735	650	890	635	820	920	8
	506	906	736	651	891	636	821	921	8
	507	907	737	652	892	637	822	922	8
	508	908	738	653	893	638	823	923	8
	509	909	739	654	894	639	824	924	8
	510	910	740	655	895	640	825	925	8
	511	911	741	656	896	641	826	926	8
	512	912	742	657	897	642	827	927	8
	513	913	743	658	898	643	828	928	8
	514	914	744	659	899	644	829	929	8
	515	915	745	660	900	645	830	930	8
	516	916	746	661	901	646	831	931	8
	517	917	747	662	902	647	832	932	8
	518	918	748	663	903	648	833	933	8
	519	919	749	664	904	649	834	934	8
	520	920	750	665	905	650	835	935	8
	521	921	751	666	906	651	836	936	8
	522	922	752	667	907	652	837	937	8
	523	923	753	668	908	653	838	938	8
	524	924	754	669	909	654	839	939	8
	525	925	755	670	910	655	840	940	8
	526	926	756	671	911	656	841	941	8
	527	927	757	672	912	657	842	942	8
	528	928	758	673	913	658	843	943	8
	529	929	759	674	914	659	844	944	8
	530	930	760	675	915	660	845	945	8
	531	931	761	676	916	661	846	946	8
	532	932	762	677	917	662	847	947	8
	533	933	763	678	918	663	848	948	8
	534	934	764	679	919	664	849	949	8
	535	935	765	680	920	665	850	950	8
	536	936	766	681	921	666	851	951	8
	537	937	767	682	922	667	852	952	8
	538	938	768	683	923	668	853	953	8
	539	939	769	684	924	669	854	954	8
	540	940	770	685	925	670	855	955	8
	541	941	771	686	926	671	856	956	8
	542	942	772	687	927	672	857	957	8
	543	943	773	688	928	673	858	958	8
	544	944	774	689	929	674	859	959	8
	545	945	775	690	930	675	860	960	8
	546	946	776	691	931	676	861	961	8
	547	947	777	692	932	677	862	962	8
	548	948	778	693	933	678	863	963	8
	549	949	779	694	934	679	864	964	8
	550	950	780	695	935	680	865	965	8
	551	951	781	696	936	681	866	966	8
	552	952	782	697	937	682	867	967	8
	553	953	783	698	938	683	868	968	8
	554	954	784	699	939	684	869	969	8
	555	955	785	700	940	685	870	970	8
	556	956	786	701	941	686	871	971	8
	557	957	787	702	942	687	872	972	8
	558	958	788	703	943	688	873	973	8
	559	959	789	704	944	689	874	974	8
	560	960	790	705	945	690	875	975	8
	561	961	791	706	946	691	876	976	8
	562	962	792	707	947	692	877	977	8
	563	963	793	708	948	693	878	978	8
	564	964	794	709	949	694	879	979	8
	565	965	795	710	950	695	880	980	8
	566	966	796	711	951	696	881	981	8
	567	967	797	712	952	697	882	982	8
	568	968	798	713	953	698	883	983	8
	569	969	799	714	954	699	884	984	8
	570	970	800	715	955	700	885	985	8
	571	971	801	716	956	701	886	986	8
	572	972	802	717	957	702	887	987	8
	573	973	803	718	958	703	888	988	8
	574	974	804	719	959	704	889	989	8
	575	975	805	720	960	705	890	990	8
	576	976	806	721	961	706	891	991	8
	577	977	807	722	962	707	892	992	8
	578	978	808	723	963	708	893	993	8
	579	979	809	724	964	709	894	994	8
	580	980	810	725	965	710	895	995	8
	581	981	811	726	966	711	896	996	8
	582	982	812	727	967	712	897	997	8
	583	983	813	728	968	713	898	998	8
	584	984	814	729	969	714	899	999	8
	585	985	815	730	970	715	900	1000	8

som har fått oppgaven å lede an aktiviteten. Men før trekningen gjelder det å sikre seg fargerike papirremser med tall. Disse må selvfølgelig kjøpes for den nette sum av 20 kr. Mange kjøpte så mange at det nesten ikke var plass for dem på de store bordene. Her er det selvsagt hard konkurranse om å vinne flest ganger. Noen brødre hadde til og med lagt opp spesielle strategier for oppnå sine mål om å bli kveldens lotteri-

mester, og hadde satt seg ned ved bord som tidligere pleide å bety vinnerlykke. Ettersom bror Erling begynte å snurre lotterihjulene for å få fram vinnertallene, kom det til stadighet tørre kommentarer om vinnerne fra de som satt skuffet og helt uten vinnerlykke. Undertegnede var en av disse, der han satt mer eller mindre skuffet over å ikke være i nærheten av å vinne denne gangen heller, selv om han satt med sine ti remser i alle regnbuens farger. Men på vinnerbordet, midt i rommet, der satt bror Hans Vadseth og godtet seg med hele fem premier. Ikke rart at han gliste over hele fjeset. Nå så han fram til å kunne få med seg fangsten hjem og fylle opp i vinskapet sitt. Andre brødre, som satt igjen helt tomhendte, trøstet seg med å revansjere seg neste gang eller å kjøpe med seg en pakke krabbeskjell hjem til kona.

Underveis ble det av brødrene servert noen vågale vitser av

bror Gunnar Vassbotn og en intrikat slekthistorie av bror Arne Åsen. Undertegnede måtte også få lire av seg et par lime-ricker om fotballaget Aafk som nå endelig var friskmeldt.

Lotteriet innbrakte nesten 9000 kr til loge Vesterveg, og det er klart det aller viktigste som kom ut av denne torsdagskvelden. Halv elleve hadde de aller fleste klart å tusle seg hjem etter nok en vellykket logekveld.

Br. Alfred Husteli, referent

Referat 27.10.16

Kvelden var viet forfremmelse til Det Gode Vennskaps Grad for br. Tommy Erikstad.

Etter møtet i salen toget vi inn i matsalen til toner fra vertskapet som denne gang ikke bare nynet tonen til "Hør min sang", men også sang teksten, til br. Arnfinns veldreide piano-toner.

Vi ble servert en nydelig middag med fåriskål av beste sort, servert av de før nevnte

syngende brødre i serveringskomiteen.

Br. OM var første taler og fortalte litt om hvordan kjennskap og vennskap hadde påvirket ham til å foreslå Tommy Erikstad til å bli en Odd Fellow. Han ønsket ham til lykke med dagen og framtida i Logen.

Br. Tommy kvitterte med en frisk tale, der han fremhevet de nydelige ritualer han hadde fått være med på, både ved innvielse og nå. På grunn av en del sykehusopphold og operasjon hadde han ikke kunnet møte så ofte som han egentlig hadde villet, men han er nå på bedringens veg og regner med en høyere møtefrekvens i tida som kommer. Han takket for at han hadde blitt så godt mottatt og syntes vi er en kul gjeng!

Br. Sindre Olsbø leste "Simon i Støa og katten" av Jakob Sande, til stor applaus!

Svein Inge Alnes takket for maten, Norges nasjonalrett, som han syntes smakte helt fortreffelig. Han avsluttet med ei historie som vakte megen munterhet!

Et hyggelig bordsete ble avsluttet og vi samlet oss i salongen til kaffe og noe søtt og var på hjemveg i 22.30-tida.

Br Arne Nes, referent

Referat 10.11.16

Minneloge

Det ble en fint gjennomført minneloge, med godt besatte benker.

Etter møtet var det kaffe og kaker, en rolig prat før vi alle gikk hjem i 21-tida.

Arne Nes, referent

Referat 17.11.2016

Vennefest stod som overskrift på programmet for loge Vesterveg denne torsdagskvelden.

Logebrødrene hadde blitt oppfordret til å ta med seg egne venner eller bekjente til Odd Fellow ordenens lokaler i Keiser Wilhelms gate 25. Den bakenforliggende hensikt var vel kanskje først og fremst å vise hvor kjekt og trivelig vi har det i logen slik at noen av våre venner kunne få lyst til å søke medlemskap. Å rekruttere nye brødre til logen er en viktig og prioritert oppgave i en tid da det viser seg at å opprettholde medlemstallet er vanskelig.

Det var nok mange av brødrene som hadde vært spente på hvor mange som hadde klart å lokke med sine venner i logen denne kvelden. Det hadde ikke manglet på oppfordringer til å invitere. Komiteen for styrkelse

Våre gjester så ut til å trives godt ved Overmesters bord.

Fotballtrener Trond Fredriksen er god kamerat av Eks OM Knut Rogne

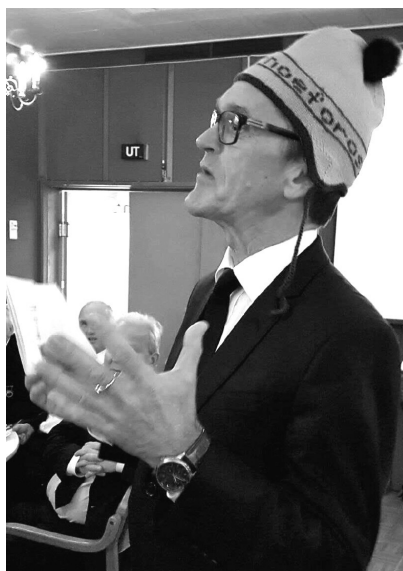
og ekspensjon hadde endog klart å få Ålesund fotballklubbs trener, Trond Fredriksen, til å være trekkplaster, slik at det skulle være enklere å lokke med seg en av sine venner i logen! Dessverre var det ikke så mange ukjente ansikter å se blant brødrene, bare sju stykker. En kunne nok kanskje håpe på flere, men de som hadde møtt opp, viste seg å være trivelige "gutter" som lett menget seg i selskap med de svartkledde logebrødrene. Ingen tvil om at de fikk en svært hjertelig velkomst!

Etter at det vanlige møtet i logesalen hadde blitt lukket, fikk gjestene komme inn der de fikk en grundig orientering om logens grunnideer og historie av OM Arvid Brevik.

Så ble gjestene våre på høflig vis geleidet videre til den lille spisesal og ettermøte. De glade og trallende servitører stod som vanlig oppstilte i kroken sin, mens bror Arnfinn Hoseth klunket frisk på pianotastene. UM Odd Karlsen passet på at alle fikk riktig plass rundt bordene samtidig som han ønsket varmt velkommen til denne vennaften. Det var bare å forsyne seg fra bordet med kveldsmat og finne fram Torsdagsvisa.

Hyggelig å se suksess treneren Trond Fredriksen sittende i tre-

Br. Alfred Husteli er en ivrig limerich-skribent og fremførte flere rimelichs om sitt kjære ÅFK

ningsdressen til Aafk sammen med oss andre ved et av bordene. Mens vi andre spiste og drakk vår kaffe, fortalte han om hvordan fotbolls sesongen hadde artet seg for byens tippelagalag i motgang og medgang. Han røpet ikke så mange hemmeligheter denne kvelden, men mente at klubben hadde god kontroll på forberedelsene til en ny sesong. Etter at ivrige fotballinteresserte i salen hadde fått svar på sine spørsmål, ble bror Alfred (undertegnede) oppfordret til å lese et par av sine fotballlimericker for Trond og resten av forsamlingen. Her ble den gode innsatsen til treneren satt ord på og stor applaus. Rimeren Alfred, for anledningen kledelig pyntet med en Aafklue på hodet, kunne gjerne bruke resten av kvelden til å lese sine vers, men ble høflig avbrutt av UM som antydte at nok er nok. I hvert fall, trener Tronds innslag var både interessant og velformulert, og han fortjente både applausen og gaven han fikk for innsatsen.

Så var det bror EOM Arne Nes sin tur til å vise sin powerpoint og fortelle om alle de kjekke aktivitetene som vi driver med i loge Vesterveg. Kanskje ville noen av våre vennegjester finne disse interessante og få lyst å søke medlemskap? Måten bror Arne presenterte sitt budskap på var det iallfall lite å klage på.

Helt til slutt, på dette som kanskje var årets viktigste møte, reiste vår Storrepresentant, bror Arne Aasen, seg opp og oppsummerte kvelden med både å takke for maten og fortelle en god historie om en ihuga fotballsupporter. Han håpet, som vi andre, at kveldens gjester hadde hatt en trivelig og interessant kveld, og at noen kanskje ville vurdere å søke medlemskap i dette broderfelleskapet som logen er.

Referent Alfred Husteli

Br. Alfred lager limerick om ÅFK

Elle, melle, Kjelle...

Godkjensle og flyt gjer Aafks vinnarsjansar heilt reelle,
men då må gutane opptre klokt og vere proffesjonelle.
Dei oransje og blå klarer å holde koken!
Vikinhordane må stå i skammekroken!
I kveldens kamp går det nok mot fole kaule på spelarhotellet!

"Hater Maaker"....

Her på berget er interessa for fotball langt frå laber
difor er vi slett ikkje skremte av ein kvitkledd araber,
for vi oransje rir på ei medgangsbølgje
og stoltheita klarar vi knapt nok å dölje,
so Maakeberget vil nok få sjå at forma borte er sjaber.

Punktum finale...

Når no siste kamp spelast mot nabo Sogndal,
vi vonar deira glød er borte og forma litt skral.
Vår innsjutt skal gjerast med stil,
det gjer so ekstra godt før ein kvil,
for sjølv med tap er ikkje situasjonen serleg fatal.

Tid for ambisjonar...

Det er so mange som er luta leie av å kjempe i sumpa,
for kvar einaste haust er ein engsteleg for å bli dumpa
Gjer ein det ein alltid har gjort,
får vi kvar gong den same lort!
Aafk må no satse stort elles blir det eit nytt spark i rompa.

Tivoli og cirkus på ein gong...

På Fosshaugane Campus var beste spelar magiske Gyassi.
Då han lima fast ballen i krossen, likna han sjølvaste Messi.
Ingen lag kunne slå oss i spurten!
Sjølv Rosenborg blei ørlite furten!
Ja, at "fottbaill'n e ruind", det er då vel slett ikkje so pussig!

Føre var, enn etter snar...

Det blei ni strake kampar utan å tape ein einaste ein,
og det takka vere gode spelarar og ein uredd kaptein,
men vi må ikkje gløyme Anton og Trond,
to strategar som leiar ein fotballskvadron!
No er akkurat tida til å få full fart i klubbens tusenbein!!

Ope overgangsvindauge...

Nokre av gamle hingstane våre har vorte slepte ut av stallen,
og no trengst det friske hestekrefter for å få tempo på ballen.
Slett ikkje tid til å lene seg attende!
Å vente for lenge er feil kan hende?
For det er i dette vindauget vi kan oppdage vegen til sigerspallen.

Gluping eller evenukk...

Som kjent bitast hestane når poengkrybba er tom.
Brått er ikkje fotball anna enn vrøvl og styggedom!
Den eine dag er du eit geni,
hine lider du av schizofreni!
Ein må då kunne gje eit menneske litt meir tid og rom?

Trenarjobb i gode og vonde dagar...

For ein trenar er sjansen for å verte sparka heilt reell,
men so lenge laget vinn kampane sine, er alt på stell.
Mange snur ryggen til ein trenar i naud.
Nokre skulle like han helst låg der daud!
Ein kan vel ikkje skulde på trenar som var han kriminell?

Takk til Trond Trenar...

I Ålesunds fotballklubb har Trond kjempa og stridt,
og som spelar han sjefa ute på grasmatta sin midt.
Han ofrar både tårer og blod for siger å få
for det er berre eit lag - det oransje og blå.
Ingen tvil lenger om kven som no er vår store favoritt!

Anne Karin Zeitz og Jarl Edvard Schauerud er glødende opptatt av den jobben de gjør for unge mennesker med forskjellige former for adferdsproblemer.

Referat 24.11.16

Ute regnet og blåste det, i Logen var det varmt og godt. Brødrene møttes, omtalte været og så var det torsdagskveld i Vesterveg igjen.

Serveringskomiteen hadde igjen gjort sitt ytterste, med pent dekkede bord og oppstilling med håndduk over armen, sterkt nynnende på en melodi vi etter hvert kjenner meget godt, "Hør min sang . . ."

Vi fant våre plasser og br. UM ønsket velkommen til ettermøtet. Et spesielt velkommen til våre to gjeste, Anne Karin Zeitz fra Kirkens Bymisjon og Jarl Ed-

vard Schauerud fra OBU Moa. Så var det torsdagsvisa før vi ble servert ei nydelig klippfiskgryte. Den smakte fantastisk og det var nok til selv de aller sultneste også!

Anne Karin Zeitz takket for et godt måltid før hun begynte på kveldens program, hvor hun med en fantastisk glød fortalte om arbeidet i Kirkens Bymisjon. Vi fyller et stadig voksende behov. Vi tror der er muligheter i alle. Lokalt har vi bygd opp en god organisasjon, men vi samarbeider med andre organisasjoner over hele landet.

Vi ønsker at det skal være et rom for alle som trenger støtte og omsorg. Her kan vi hjelpe til å avdekke, lindre og forandre, være gode medmennesker. Hun fortalte også at de nå har kjøpt Metodistkirka ved Byparken og vil her

Bymisjonssenteret i Ålesund

-Et sted for alle byens mennesker.

11.24.2016

Metodistkirka ved Byparken som nå eies av Kirkens Bymisjon.

Sammen gjør vi en forskjell!

Menneskene i byen skal erfare respekt, rettferdighet og omsorg.

lage et sted hvor alle kan komme inn, få et godt måltid, eller bare en kopp kaffe og en prat. Kort og godt bli et møtested for alle byens mennesker.

Jarl Edvard Schauerud leder OBU Moa, som har vært i drift i tre år. Litt forsiktig i starten, men etter hvert har det kommet flere og flere ungdommer som vil ha et voksent menneske å prate med, som ikke er i familie eller nære relasjoner. Vi er lett tilgjengelige, og det er bare å banke på døra og komme inn. Noen ringer og spør om det passer, og de er alltid velkomne. Vi svarer også på telefoner på natta om noen føler behov for å prate litt.

Og det koster ingen ting!

Familieterapi og samtaler og det å alltid være tilgjengelig er det viktigste for dem som trenger det. Det å fortelle dem at "Ingen er bare det du ser, se en gang til" er et motto vi arbeider etter og det virker! Vi ser at flere og flere ungdommer kommer til oss fordi de trenger et sted å prate, et sted hvor de føler at hele mennesket blir sett. Og dette er en langt bedre måte å møte dem på enn med piller av forskjellig slag.

Det hender også at fastleger ber ungdommene om å ta kontakt med oss og det er en fantastisk anerkjennelse av at vi kan bidra til hjelp med vanskelige problemer.

Tida gikk fort, vi fikk med oss mye tankegods og gikk hjem etter en fantastisk lærerik logekveld, i visshet om at noen arbeider aktivt for å gi mennesker et bedre samfunn å leve i.

Arne Nes, referent

Referat 01.12.16

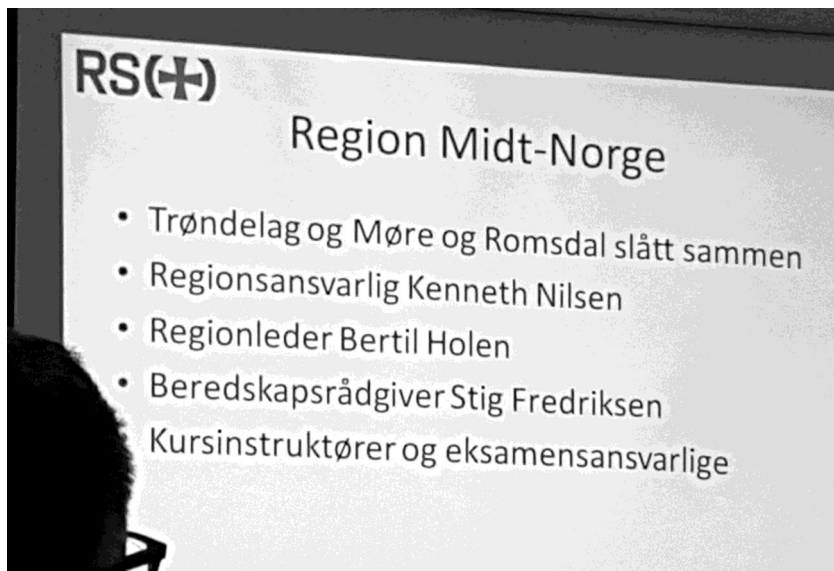
Eks Overmester-møte

Etter et vellykket møte i Logesalen var vi klare for ettermøte. Til velkjente toner toget vi inn til enkelt og pent dekkede bord, som bare ventet på en rykende varm tallerken med verdens beste fiskesuppe, fremtryllet av våre mesterkokker Olaf Fugelsø, Erling Helseth og Hermod Jørgensen.

Stemningen var upåklagelig. Fung. UM Arne Aasen ønsket velkommen til bords, først og fremst til våre gjester for kvelden, Bertel Holen og Kenneth Nilsen fra Redningsselskapet. Og så var det torsdagsvisa.

Etter at suppa var fortært, for noen med ettertrykkelig påfyll, var det våre gjester som fikk ordet. Bertel Holen er regionleder for vårt område og han var en levende forteller! Vi fikk vite hva Redningsselskapet stiller med, hva slags utstyr de har og om hyppige øvelser hvor de repeterer og lærer videre i bruk av utstyr. Det må øves, for det er ofte et farlig arbeid som utføres.

Redningsselskapet er jo også Ordenens satsingsområde i jubileumsåret. Vi har tidligere gitt to skøyter som har tjent i over 30 år hver og nå er faset ut. Derfor er det Ordenens ønske at vi

Regionleder Bertel Holen

Kenneth Nilsen

skal gi ei tredje skøyte som da får navnet Odd Fellow 3.

Br. Ingebrigt Holst-Dyrnes er Vestervegs kontaktperson vedr. landssaken.

45 minutter gikk fort og etter br. Jon Nesdals humoristiske takk for maten-tale var vi alle på hjemveg i 22.30-tida etter nok en vellykket torsdagskveld i Vesterveg.

Arne Nes, referent

Vest-Afrikas omreisende trubadurer, "griotene", reddet verdens første grunnlov fra glemselen ved å resitere paragrafene gjennom århundrer.

Trubadurer reddet grunnloven

Verdens første grunnlov overlevde takket være omstreifende "grioter"

10. desember 1948 vedtok det nystiftede FN menneskerettighetserklæringen. Men ideene i dokumentet var ikke nye, de bygde blant annet på den engelske *Bill of Rights* fra 1689, "Erklæringen om menneskets og borgerens rettigheter", som ble vedtatt etter den franske revolusjonen i 1789 og den amerikanske *Bill of Rights* fra samme år.

Menneskerettigheter etter vunnet slag

Allerede i 1236 hadde Mali-riket i Vest-Afrika fått en grunnlov, *Kouroukan Fouga*, hvor flere grunnleggende menneskerettigheter ble nedfelt. Dette gikk imidlertid i glemmeboka etter at Mali-riket gikk under på 1600-tallet, og var ukjent fram til 1960-tallet.

I 1236 hadde kong Soundjata Keita vunnet et stort slag ved Kirina. Dagen etter slaget samlet han sine allierte, og sammen

ble de enige om en rekke vedtak som ble nedfelt i en lov. I 44 paragrafer ble det blant annet slått fast at alle mennesker har rett til liv og helse. Det ble forbudt å gjøre krigsfanger til slaver, og kvinner hadde krav på å bli behandlet med respekt siden "de er våre mødre". Dersom noen ble drevet av sult til å ta mat, skulle det ikke regnes som tyveri med mindre han eller hun tok med seg mat fra åstedet. Det ble riktignok holdt slaver i Mali-riket, men de var ikke rettsløse. Paragraf 20 i grunnloven slo fast at slaver ikke skulle mishandles.

Poeter reddet grunnloven

Ideene i Mali-rikets grunnlov spredte seg aldri utenfor kongeriket, og etter at riket gikk under, falt også rettssystemet fra hverandre. Paragrafene i *Kouroukan*

Fouga ble derfor gradvis glemt.

Noe ble imidlertid fortalt videre i en muntlig tradisjon av *grioter*, poeter som hadde omtrent samme rolle i Vest-Afrika som skaldene hadde i Skandinavia i norrøn tid. På 1960-tallet ble deler av denne episke poesitradisjonen gjenoppdaget, og dermed også deler av den gamle grunnloven.

Men det var ikke før i 1998 at hele grunnloven lot seg rekonstruere. Og det skjedde ved en tilfeldighet. Under en festival i Guinea, hvor grioter fra hele Vest-Afrika var samlet, ble det arrangert en felles framføring av poesi som hyllet kong Soundjata Keita. Da viste det seg at griotene i fellesskap var i stand til å gjenskape samtlige paragrafer i loven.

Du kan lese hele *Kouroukan Fouga* her: www.oecd.org/dataoecd/56/56/38874847.pdf

Sakset fra bladet "Levende Historie"

To ekstra blide 40-års-veteraner

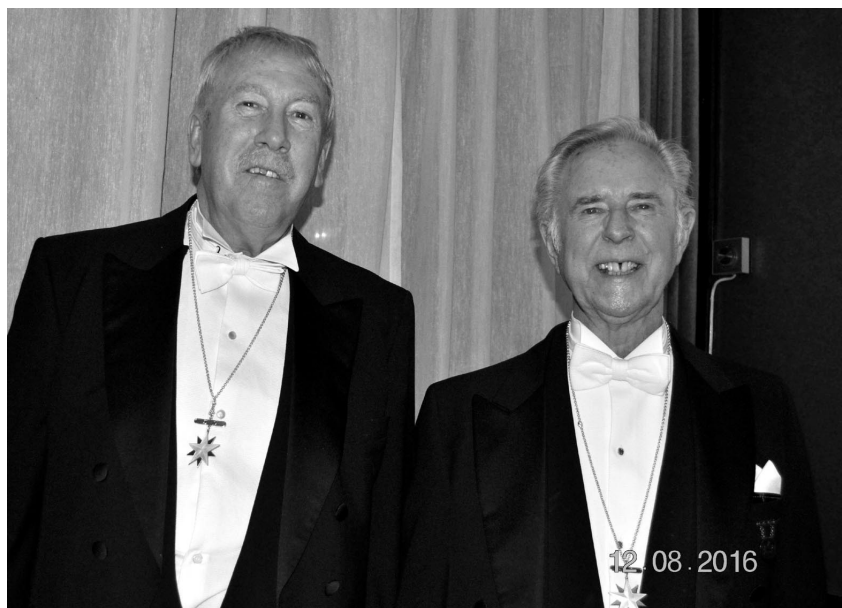
Referat 08.12.2016

På en grå og regntung torsdagskveld i Ålesund, kunne de lett hutrende og stivpyntete logeherrene kaste et lengselsfylt blikk opp mot de opplyste vinduene i sjette etasje, Keiser Wilhelmsgate 25. En kunne allereide da ane inni seg at dette kom til å bli en helt spesiell aften i Odd Fellow Loge nr 82 Vesterveg. To av våre logemedlemmer skulle feires for lang og tro tjeneste, br. Webjørn Moa og br. Arne Nes. Etter å ha tjent vår Loge og Orden i hele 40 – førti-år, skulle de nå æres med å få utdelt hver sin veteranjuvel. Begge to hadde blitt innviet i vår Orden og loge Vesterveg så tidlig som 2. desember 1976.

Ikke rart at brødrene hadde ikledd seg sin fineste stas med kjole og sort og blankpusa skotøy for å feire sine to veteranbrødre. Selve utdelingen av de vakre juvelene skjedde selvfølgelig på møtet inne i salen der sitteplassene stort sett var fulle. Etterpå ble de to veteranjubilantene etter tur gratulert og takket for innsatsen av alle de hjertelig smilende brødrene.

På forhånd hadde de trallende servitører selvsagt dekket opp til fest og feiring inne i spisesalen der ettermøtet skulle fortsette. Foldedørene inn til krystalsalen hadde like godt blitt lagt sammen slik at det ble plass til Aalesund Odd Fellowkor, som stod sangklare på sine høye benker. Alt var grundig forberedt og organisert fra arrangementskomiteens side, så bror undermester hadde bare å trykke på en knapp, og så var forestillingen i gang.

Som vanlig var det UM br. Odd Karlsen som ledet an som toastmaster. Han gledet seg nok over å se at alle de seks runde bordene var omkranset av gallakledde karer, den ene flottere enn den andre. Likeså var det inspirerende å ha storfint besøk

Webjørn Moa og Arne Nes med sine 40 års-juveler, virker strålende fornøyd med kvelden.

både Eks Deputert Stor Sire Per-Arne Vidnes og hovedpatriark Terje Høybakk. Med så mange finslippte sangstemmer til stede lød Torsdagsvisa som en skjønn fryd for øret, og stemninga stod i taket. Menyen, som var valgt av de to jublantene, ble annonsert med bifall fra gjestene. Lammestek med fløtegratinerte poteter og friske grønnsaker overøst med provancesaus er da heller ikke hverdagsmat selv i disse julebordstider. Men først var det koret, med sin dirigent Fred Røyseth, sin tur å vise sine vokale kvaliteter for de to nye juvelbrødrene. Br. Arne Nes som selv er ivrig medlem av koret, smilte fra øre til øre da han fikk oppleve den friske og glade korsangen fra orkesterplassen sin. Hele tre sanger kunne korets stilige gutter stolt framføre uten særlig plett og lyte. Applausen fortalte det meste om hvor fornøyde alle var med korets vokale prestasjon.

Etterpå fikk br. Webjørn Moa ordet og takket kor og pianist for fantastisk underholdning. De siste årene har han bodd på Nordfjordeid der han var lensmann. Han innrømmet at han mang en gang hadde savnet det

gode miljøet i loge Vesterveg og kanskje spesielt muligheten av å få synge i koret. Siden han nå hadde gått over i pensjonisttilværelsen, vurderte familien å kunne flytte tilbake til Ålesund igjen. I så fall er han klar til å gjøre comeback både i vår loge og i koret. Flere brødre uttrykte at de hadde savnet br. Webjørn og ønsket han velkommen tilbake. Til slutt ville han takke for den fine seremonien og festen han hadde fått oppleve denne kvelden i forbindelse med tildelingen av veteran-juvelene.

Festmiddagen stod for tur. Ja, det hadde vi lenge kjent på den nydelig duften av lammekjøtt. Anført av de glade servitører ble middagstallerkene pent båret fram til gjestene uten feilskjær av noe slag. En porsjon var mer enn nok til å mette en voksen mann. Og smaken kunne ingen klage på. Ragnhilds Catering hadde nok en gang, bokstavelig fortalt, levert varene!

Nestemann på den lange tallerlisten var overmester br. Arvid Brevik. Han beskrev korets vakre sang som en "lindrende salve på et sår" og glemte hel-

Aalesund Odd Fellowkor, noe redusert fordi to av korets tenorer var tilhørere denne kvelden. Men sangen klang like godt for det!

ler ikke å prise det flotte akkompagnementet pianist br. Møller hadde bidratt med. Videre rettet han oppmerksomheten mot de to brødrene som satt på hver sin side med sine skinnende juveler hengende rundt halsen. Disse to karene er ganske ulike personer med forskjellige livsløp, noe som skyldes at br. Webjørn valgte å gjøre nordfjording av seg, selv om han hele tiden hadde beholdt sitt medlemskap og kontakt med loge Vesterveg. Br. Arne har kunnet tjene logen trofast i alle de førti årene uten noen avbrudd. Bror OM kunne anslå at br. Arne i løpet av de førti årene hadde vært i logen ca. 800 ganger og betalt 60000 kr i kontingent! Når en får høre br. Arnes vita i logen, skjønner en fort hvilket stort aktivum han har vært for logen vår. Hemmeligheten med at noen velger å bruke så mye tid på logen, må være den store gleden som brorskapet gir. Vi er flokkdyr med behov for samhold og kameratskap der vi kjenner trygghet og fellesskap med hverandre. Han snakket fra eget hjerte når han hevdet dette, sier vår gode overmester. Helt til slutt slår han fast at begge disse brødrene vi feirer, er likandes og unike karer som vi har hatt

gleden av å få være sammen med i en halv menneskealder. Til slutt gratulerte han på vegne av loge Vesterveg og håpet på mange nye år sammen i logens tjeneste.

Vår storrepresentant br. Arne Åsen ønsket også å gratulere våre to kjære og betydningsfulle jubilanter. Han hadde så mye å takke disse to brødrene for, br. Webjørn hadde vært hans fadder, og br. Arne hadde lokket han med i logekoret. De hadde hatt mange fine opple-

Ragnhilds Catering laget både en fantastisk middag og fantastiske kvæfjordkaker. Det ble nok til alle! En velsmakende avslutning på en vellykket kveld i Vesterveg

velser sammen både i og utenfor logen. Spesielt husket han noen morsomme episoder fra den tida da de drev hjortejakt. Han ville helst ikke gå i detaljer om dette, men han røpet at det hadde noe å gjøre med et utedø, av alle ting. Den tidligere så spreke jeger, Webjørn, likte best å sitte og vente på at villdyret skulle komme for så å skyte det. Før sprang og jaget han under jakten. Da han besøkte sin logebror og gikk tur på Eid, fikk han en følelse av at br. Webjørn fortsatt er "Gamlelensmannen" og er godt likt, spesielt av damene! Kanskje en slags politimester Bastian? Vår storrepresentant hadde tydeligvis ikke noe imot at denne storreiste og pensjonerte politimannen flyttet tilbake til Ålesund og sin kjære loge Vesterveg. Etterpå var det br. Arnes tur til å motta hans gratulasjoner og superlativer. Han minnet sin navnebror om at det var han som hadde dratt ham inn i redaksjonen for Soga. I alle sammenhenger er og blir den tidligere avismannen et positivt og arbeidsomt JA-menneske som behersker alle disipliner i logen. Det er bare å takke og gratulere for trofast innsats i de førti årene han har vært med.

Br. Arne sin tale:

Det er litt merkelig, samtidig kanskje litt vemodig, å registrere at jeg og Webjørn har vært med i logen i mer enn halve livet. Antakelig har jeg trivs her, ellers hadde jeg vel hoppa av for lenge siden. At Webjørn flyttet til Nordfjordeid tror jeg gjorde at Vesterveg gikk glipp av en ypperlig Overmester.

Men tida og åra har gått og jeg finner fremdeles glede ved å møte så ofte jeg kan.

Seremonien i Logesalen i kveld var utrolig vakker. Br. Distrikt Storsire Kristian Haugan er en sann mester i å tolke teksten i ritualet. Fremførelsen var perfekt og sammen med br. Organist og lysmester ble det en helhet som var mektig. En stor opplevelse.

På en kveld som denne er det naturlig å se litt tilbake på åra som har gått. Hvem har jeg møtt på og hvem har vært med å prege mitt logeliv gjennom 40 år. Det gir rom for refleksjoner, og det er mange jeg kunne nevne, men selvsagt aller først br. Terje Westad som var den egentlige årsaken til at jeg ble medlem av Loge nr 82 Vesterveg. Samarbeidet og kameratskapet ville nesten ingen ende ta. - Men det gjorde det, så alt for tidlig.

Så vil jeg nevne br. Rolf Olsson, som jeg var fadder til. En kar som jeg hadde jobbet lenge sammen med i Sunnmørsposten og visste hva stod for. Han gled godt inn i logen, men døde da han hadde vært medlem i 25 år.

Jeg var Storrepresentant og til-delte ham 25 års veteranjuvel få dager før han døde på Blindheim sykehjem.

Så må jeg nevne br. Hans Lervåg, Esso-Hans, med sine mange replikker og stadige vitser og historier. Han hadde som vane at han alltid satte seg ned ved samme bord som meg på ettermøtene. Og der hadde han alltid ei historie som han bare måtte fortelle. Og disse historiene startet alltid med "He du haurt - - -". Dette førte til at jeg laget en vignett i Soga som hette "He du haurt", og her kom br. Hans til orde i hver eneste Soge i lang tid.

Når jeg nevner disse tre brødrene spesielt så er det ikke fordi jeg ikke har satt pris på dere andre, men de var for meg helt spesielle, alle tre.

Ellers må jeg tilstå en ting her i kveld, og det er at jeg alltid har hatt fryktelig vanskelig for å si NEI når jeg blir spurt om ett eller annet. Det er kanskje derfor jeg har fått være med på så mye også i Logen. Utenom det som følger embedsperioden har jeg fått stelle med Soga, med Sirius Møre og sist men ikke minst UNP i noen år. Fem år som sekretær i Distriktsrådet har også gitt rike erfaringer og utfordringer. Givende oppgaver, alle sammen.

Jeg minnes også med glede arbeidet med å lage 50 årsskriftet til Leir nr. 4 De Tre Søyler. I redaksjonkomiteen sammen med brr. Jens-Petter Grebstad, Nils-Edvard Selliseth og Thor Magnussen. Det ligger solid ordens erfaring i disse tre navna.

Det er ikke alle som har anledning til å bruke faget sitt i sine fritidsaktiviteter, men et uttrykk som stadig går i grafiske fagkretser er at "Alt er mulig for Gud og typografer".

Naturlig nok er det arbeidet med Soga som har vært mest arbeidskrevende, men også det morsomste. Dette å få stoffet inn fra brødrene, noe Terje var en

sann kunstner i, få inn bilder og plassere alt sammen pent på sidene har vært en fantastisk fin jobb. Arbeidsomt, men givende. I begynnelsen, da vi var i fast jobb, kunne det nok bli sene nattetimer før Soga var klar til utdeling, men de siste åra har vi jobba mer kontinuerlig, med noen få timer i uka så kan en lage sider over lengre tid, for til sist å smi dem sammen til ett produkt. Elektronisk verktøy, både grafisk og kommunikasjonsmessig, gjør arbeidet langt enklere og en slipper stress frem mot deadline. At jeg har fått br. Alfred Husteli med i redaksjonen, har vært en sann glede og han har ofte tatt de tyngste oppgavene med å referere fra våre ettermøter. Han er også en glimrende fotograf, så her fikk vi både i pose og sekk. Takk til deg br. Alfred!

Å være medlem av Aalesund Odd Fellowkor har også gitt mange fine stunder og opplevelser. Og med korets nåværende dirigent, Fred Røyseth, har vi også sakte men sikkert begynt å bevege på repertoaret som etter hvert begynte å bli litt slitt i kantene. Jeg håper vi får ha Fred som dirigent i mange år fremover.

Så håper jeg at Loge Vesterveg vil ha lykken med seg i å få flere nye medlemmer. Det er viktig at en loge fornyer seg. Jeg er ikke like sikker på at det er viktig å bli særlig større. Da tror jeg mer på at en må jobbe aktivt for å øke fremmøteprosenten på de som er medlemmer. Utfordringen her er stor. Det går på trivsel, på det å gi møtene et innhold som gjør at brødrene føler de har noe igjen for å komme. At de virkelig vet at de går glipp av noe verdifullt om de ikke møter.

Å få til noe slikt er utfordrende og det vil ta tid. Jeg har i alle år både sagt og ment at det er møtet inne i logesalen som er den store utfordringen. Dette fordi det er der en kan oppleve

ting en ikke kan oppleve andre steder. Det er en egen arena som gir etiske utfordringer men også en arena som kan gi rom for dype inntrykk som en kan ta med seg hjem og tenke videre på i hverdagen.

Br Stor Sire sier i sin julehilsen noe om pliktorientering og gledeorientering. To begreper som en kan spinne på. Det å kunne gi uten å vente en skal få noe igjen er for oss en plikt. Gleden ved å gi er det han kaller for gledeorientering. Og her er det også mye å hente. Her kan en ta frem temaer fra hverdag og fest og lage innholdsrike foredrag og gjerne spill fra de fire stoler. Og glem endelig ikke br. Organist og br. Lysmester som er villige aktører hver på sine "instrumenter". Jeg er sikker på at om en legger arbeid i slike møter så vil det føre til økt fremmøte. Det vil ryktes at vi har gode møter.

Jeg undervurderer ikke verdien av gode ettermøter med god mat og gjerne gode aktører både innenfra og utenfra. Vi har forresten utrolig mange medlemmer i denne logen, som kan mye. La dem få slippe til. Det synes er interessant tror jeg også vi andre synes er interessant. Ellers vil jeg si at br. UM og hans medhjelpere har gjort en fin jobb. Det er en fest hver gang å gå til veldekkede bord og en nynnende serveringsgjeng som tar imot oss. Tusen takk skal dere ha, alle sammen. Også her i kveld ser vi at noen har vært i gang med å lage det skikkelig koselig så jeg antar det er denne gjengen med UM i spissen som er mester for dette.

Og til slutt men ikke minst, takk til min gode venn og sangerbror Nils-Erik Møller for vellyd på sitt piano. Takk, Takk, Nils-Erik! Jeg spurte ham, men det var helt unødvendig. "Dette er min gave til 40 års-veteranene", sa han.

Takk for meg.

Helt til slutt fikk undertegnede (br. Alfred) lov til å framføre et lite dikt han hadde skrevet. Han ønsket å takke for den hjelp og støtte han hadde mottatt fra den gode br. ArNe disse to første årene i logen. Spesielt er det kjekt å bli gitt tillit slik at en både lærer og kan føle at en bidrar til fellesskapet.

Det var br. Olav Aass som hadde fått oppgaven med å takke for maten. Han skjønte at kvelden begynte å bli sen, derfor valgte han og være kort og konsis med å si at at han hadde opplevd både mat og servering som framifrå og delikat. Derfor takket han på vegne av alle de

som hadde vært involvert i dette herlige herremåltidet.

Siste post på programmet denne sene torsdagskvelden, var kaffe og deilig kvæfjordkake påspandert av kveldens to jublanter inne i kaffesalongen. Maken til kaker hadde knapt noen opplevd. Absolutt smashing! Vi takker og bukker for jublantene. Et lite femtitalls gentlemenn kjente at klokka nærmet seg middatt med stormskritt. Den mørke natta og sørvesten ventet utenfor. Hjemme ble nok mye som skulle fordøy- es...

Referent Alfred Husteli

Veteranjubilant ArNe...

I førti år har du møtt opp her i din svarte uniform
og din innsats for Loge Vesterveg er heilt enorm

Å vere skodespelar har Arne våga
og takka vere han, så har vi Soga

I logekoret med kornetten tek du oss med storm

I vårt brorskap i kveld står du her så rak og galant
og tek imot din veteranjuvel, so fortent og so sant

i venskap, kjærleik og sanning

har du synt kva som er danning

her du sit i din kjole og sort som ein perfekt jubilant

Ein liten hugselapp i lomma gjev liv til din anekdote

Å spreie glede og skratt det gjeng nok aldri av mote

Ein bror Odd Fellow av rette slaget

som stolt og ærleg berer sin krage

Takk kjære bror, la oss lenge høyre deg spele din note

Fra Alfred Husteli

Br. Undermester har ordet

Litt om embedet som Undermester.

Gode brødre!

Jeg hadde tenkt at denne valgperioden skulle jeg tjene som Inspektør, men slik gikk det ikke. Høsten gikk og jul nærmet seg og ingen sa seg villig til å bli Undermes-

ter, og etter et visst press aksepterte jeg å flytte posisjon fra Inspektør til Undermester. Det er betydelig mer ansvar og arbeid i

det å være Undermester mot Inspektør.

Det formelle ansvaret i det å være medlem av kollegiet er en stor forskjell. Blant annet skal programmet for semestrene planlegges og settes opp, men der er vi flere om den jobben. Bror sekretær tar den tyngste delen sammen med bror Overmester. Men det er så rart med det, det faller litt arbeid også på de andre medlemmene.

Det er ettermøtene som generer mest arbeid. Undermester er ansvarlig for innhold og ledelse av ettermøtene. I dette arbeidet har jeg vært velsignet med gode kolleger som har forsynt meg med gode tips om personer, både brødre og eksterne, som kan ha interessante emner å presentere. Så langt har det vært positive svar fra de som har blitt forespur.

Ingen ting gjør seg sjøll! Det er alltid noen som må sørge for at alle vi andre skal få en fin kveld med brodermåltid. Br. Arvid Larsen, Hermod Jørgensen og Sigbjørn Sæter er snart klare til å presentere herlighetene for oss andre.

Det er stil over servitørene i Vesterveg!

Til å arrangere ettermøtene er det valgt en privatnevnd som er delt i to grupper, slik at hver gruppe har ansvaret for hvert annet møte. Dette betyr en lettere belastning på de som er medlemmer i gruppene, og det ser ut for at en slik deling er akseptert. Det er stort sett enkelt å få medlemmene til å stille opp når det ikke er hver torsdag.

Undermester er ansvarlig for menyen på ettermøtene og det er viktig at vi finner en type mat som er ønsket av brødrene. Vi har med hell servert kveldsmat som brødrene smører på selv. Dette er lettere mat som er bedre for kroppen siden det er et sent kveldemåltid. Tyngre varm

mat skal vi forsøke å holde til gallamøter.

Selv om det er en viss belastning å være Undermester, er det mye lærdom om logen som jeg ellers ikke ville ha fått mulighet til å få. Det synes jeg er verdifullt.

Alt i alt synes jeg at det er en positiv erfaring å ta med seg å fungere en periode som Undermester.

Hilsen i Vennskap. Kjærlighet og Sannhet

Odd Karlsen
Undermester.

Bry deg, bror

Det nærmer seg jul med god mat og mange fine gaver.
 Mange skal reise eller får besøk av sine nærmeste til jul.
 Noen venter spent på om det blir en hvit jul dette året.
 Barna gleder seg til julaften hvor alle pakkene skal pakkes opp.
 Skal tro om julenisse kommer i år?
 Er det pappa, bror eller onkel som er inne i julemasken i år?
 Det er så mye å tenke og gruble på i denne søte juletid.
 Når vi var barn så ville vi helst ha bare harde pakker.
 Når vi ble litt eldre så var det «kule» pakker som var på ønskelisten.
 Men hvem husker ikke da minstemann var mest opptatt med å leke med "tomesken" til den "DYRE" gaven han fikk?

Jeg satt hjemme en kveld å tenkte, det er lenge siden jeg har sett bror X på våre logemøter.
 Jaja tenkte jeg, han kommer vel på neste møte.
 Neste møte kom og bror X kom ikke på det møte heller.
 Så bestemte jeg meg for å ta en telefon til vår BROR X.
 Men hva skulle jeg si og hva hadde jeg med hvorfor han ikke kom på våre møter.
 Jeg hadde da ikke noe med hvorfor han ikke hadde vært på møter på lenge.
 Det var da sikker noen som kjente bror X bedre enn jeg som sikkert hadde tatt kontakt, tenkte jeg.
 Der fant jeg en unnskyldning for ikke å ringe.
 Nei, der gikk det opp for meg at jeg som BROR ikke skulle sitte å finne en unnskyldning for hvorfor jeg ikke skulle BRY MEG SOM BROR.
 Jeg tok telefonen og ringte bror X. Vi hadde en lang og fin samtale og på slutte så sier bror X, tusen takk for du ringte, det er ingen andre som har kontaktet meg.
 Jeg tenker i ettertid på hvor mange ganger jeg på våre møter har sagt til en bror at det er lenge siden jeg har sett bror X og så har jeg ikke gjort noe mer med det.

Kjære brødre, dette var en opplevelse som jeg hadde lyst å dele med dere ALLE.

RIKTIG GOD JUL OG GODT NYTT ÅR.

Bror Erling Helseth

Embla

Minner og erfaringer

Mye vann har rent i havet siden sist jeg hadde et innlegg på siden EMBLA. Livet videre ble ikke slik som jeg tenkte den gangen. Da jeg nå fikk forespørselen igjen kan det egentlig ikke handle om noe annet enn hva en som Odd Fellow medlem er opplært til..... Gjør mot andre det du ønsker andre skal gjøre mot deg.

For mange år siden var vi fire gode venner, bestevenner, som dro på en ukes ferie. Bare tre av oss kom hjem i live. Magne døde brått og uforståelig i en alder av 51 år, -han som var den sprekeste.

Jeg var handlingslammet av sjokket. Jeg ønsket likevel å ha regien på det som skjedde videre. På en fantastisk måte var alle våre OF venner der og bidrog til at praktiske gjøremål bare ble gjort, stilte opp på hva vi enn ønsket hjelp til. Brødre og søstre, det var ikke et nei.

En liten time før han døde satt Magne sammen med sin beste kamerat – og fadder – og

øvde på teksten til en gradspassering. Begge var OM i hver sin loge og begge skulle ha samme gradspassering påfølgende uke. Mer visste vi ikke....

Vi hadde akkurat kommet dit i livet at våre to jenter hadde flyttet og tatt fatt på sine studier. De hadde vokst opp i et aktivt OF hjem, var vant til kledningen som hører til på et møte. Kommentarer som; pingvin igjen pappa? var ikke uvanlig. Når de fortalte sine venner at vi skulle på «losjentur» var det ikke alle som forsto hva det gikk ut på. Vi har så mange gode minner, hele familien.

I lang, lang tid var det at våre OF venner viste i praksis hva vi egentlig ønsker å bidra med som en Odd Fellow. Og det fortsatte videre. Så lenge jeg hadde behov for hjelp til noe var det bare å kontakte en bror, eller en søster. Jeg er evig takknemlig.....

Så ble det slik at skjebnen hadde et ekstra kort opp i ermet sitt. Jeg møtte en mann som jeg

siden har holdt sammen med. Vi har akkurat blitt pensjonister og nyter livet sammen med barn og barnebarn.

Jeg har et veldig godt liv, men jeg vet at balansen for det er at hele meg er med. Alt som er i dag, og alt som har vært før. Jeg er dessverre ikke så aktiv lenger som OF medlem, men jeg er med og vil alltid være det.

Jeg ønsker alle en riktig god jul og et godt og fredfylt nytt år.

Marit Sunde Mjelva

Juletanker fra br. Kapellan

Mine brødre

Vi er inne i en travel tid med mange ting som skal gjøres fram til jul. Det er en ventetid mot julehøytid og forventninger som den enkelte har for det som kommer. Det er mye som skal være på plass før julekvelden kommer.

I våre dager starter handelsstanden med å pynte til jul allerede i november. I mine barneår startet juleforberedelsene først når vi kom til desember. Når en blir eldre er det kanskje minnene fra barneårene som sterkest trer frem når en tenker på jul. Jeg var 8 år når krigen startet og min far som var maskinist, reiste med båten fra Norge 8. april og vi hørte ikke noe fra han før krigen var slutt. Vi hadde en lærerinne på skolen som var svært flink til å fengsle oss barn. Kanskje var det min situasjon den gangen som gjør at jeg husker dette så godt. Når vi nærmet oss jul fikk

vi synge julesanger og før avslutningen på skolen fortalte hun oss om barnet Jesus. Denne underlige historien om Josef og Maria som måtte reise fra hjemmet sitt og opp til Bethlehem for å bli innskrevet i manntallet. Og at Maria skulle ha barn. At det ikke var husrom der og at de måtte bo i en stall. Jeg husker ennå måten hun fortalte om gjeterne og englene, som fortalte dem at det var født et barn i en stall og at de måtte gå og finne barnet. Vi følte det nesten som vi var tilstede. Og om Stjerna som lyste og viste vei for 3 vise menn, som kom og besøkte barnet.

Det ble fortalt på en måte som jeg aldri har glemt.

Og over 2000 år etter dette hendte, er det fortsatt det julen dreier seg om.

Julen er ei tid hvor familiene samles for å feire sammen. En kommer gjerne langveis fra for å være sammen i denne høyti-

den. Samhold føles så godt. Vi er alle forskjellige og har sikkert våre tradisjoner for måten vi feier jul på. Enkelte reiser på hytta og føler det som det rette, andre søker til kirken eller har andre tradisjoner. Det må være slik den enkelte føler, men julehøytiden er en glede for mange.

Kjære brødre. Vi minnes alltid på våre møter om at hva vi vil andre skal gjøre mot oss, det skal også vi gjøre mot dem. La denne tiden før jul også være ei tid for omtanke for andre. For noen er julen den vanskeligste tiden i året. Det skal vi ha i tankene våre i tiden før jul. Vet vi om noen er ensomme eller på annen måte har det vanskelig, så kan kanskje en telefon eller et besøk være til glede.

Til slutt vil jeg ønske alle brødre med familie en velsignet GOD JUL.

Thor Magnussen
Kapellan

Møteplan - 1. halvår 2017

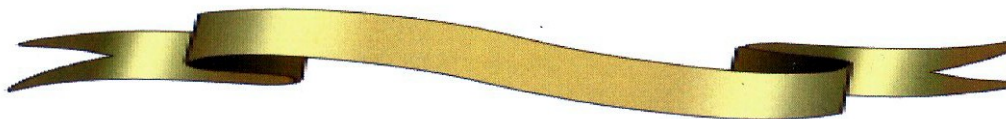
08.01.	13.00	O	Nyttårsloge RM/St V/ GR/ Liv/ V
09.01.	19.00	P	Leirslagning Ålesund
12.01.	19.30	O	Fd/ Thomas Wildey
19.01.	19.30	O	Fd
26.01.	19.30	O E	Regnskap/ Budsjett/ Rapp. Nevnder
02.02.	19.30	O	Klba
09.02.	19.30	O E	+ 1 Galla
16.02.	19.00	P	+ Leirslagning Ålesund, Galla
23.02.	19.30	O	+ Galla
02.03.	19.00	O	Fellesmøte V/RM/GR/Friaren/Frendar/Flåvær/Bjarg/Sankt Olav
09.03.	19.30	O =	+ 1
13.03.	19.00	O	Fm. Loge nr 151 Bolsøy/V
23.03.	19.30	DKP	+Leirslagning Åndalsnes, 1.NM. Galla
30.03.	19.30	O	40 års Ve.Ju. Br Per Elias Storhaug Galla
06.04.	19.30	O	Fd. Påskemøte
20.04.	19.30	O	EOM
26.04.	19.00	DGL	+ Leirslagning Ålesund, Galla
27.04.	19.30.	O	40 års Ve.Ju. Br Arvid Birger Brevik Galla
04.05.	19.30	O E	Fd. 1.g Nm.
11.05.	19.30	O E	Fd. 2.g Nm.
15.05.	19.00	P	+Leirslagning Ålesund, Valg
18.05.	19.30	O E	Fd. Valg
27.05.			Vårtur med ledsager

Brødrene feirer og jubilerer

Fødselsdato	Navn	Telefon	Mobil	Alder	Loge
08.01.1933	Paulsen, Erling		905 60355	84	82
09.01.1955	Hessen, Gunnar Peter	70131662	90563125	62	82
09.01.1963	Oust, Arnt-Erik	70126166	97691963	54	82
10.01.1939	Fosse, Bjørn	70125118	97648863	78	82
17.01.1944	Stokkeholm, Arne Alf	70146008	91625431	73	82
19.01.1958	Andreassen, Martin Jens		90587839	59	82
28.01.1939	Engvik, Svein Erling		91165814	78	82
28.01.1939	Storhaug, Per Elias	70137620	90053683	78	82
29.01.1939	Larsen, Arvid Hjalmar		90599558	78	82
30.01.1974	Erikstad, Tommy		40844064	43	82
30.01.1953	Voldsund, Jan Mindor	70150470	91338450	64	82
03.02.1956	Naalsund, Odd Birger	70145700	90042841	61	82
04.02.1926	Gulliksen, J. Weiberg	70155095	99229166	91	82
05.02.1946	Aass, Olav Hilmar	70147112	90514928	71	82
10.02.1953	Harsvik, Kjell Bjarne	70138308	90265860	64	82
13.02.1946	Eliassen, Ola	70146674	93011830	71	82
21.02.1958	Hildre, Rodney		91522730	59	82
21.02.1941	Selbervik, Pål	70131350	90933581	76	82
22.02.1947	Nesdal, Jon Gunnar	70155439	92409011	70	82
25.02.1951	Vassbotn, Gunnar	70132428	91800234	66	82
06.03.1958	Blomvik, Ronny H.	70192172	48061004	59	82
15.03.1954	Løkvik, Odd Henry	70127553	95028968	63	82
16.03.1958	Rogne, Knut		90734515	59	82
17.03.1958	Fugelsø, Olaf	70131585	91388827	59	82
25.03.1960	Dolmen, Johan	70128875	90521129	57	82
01.04.1946	Holen, Roe Mathias	70150239	91772510	71	82
01.04.1936	Hoset, Arnfinn		90405830	81	82
05.04.1943	Stadsnes, Erling	70192679	91143966	74	82
06.04.1947	Aasen, Arne Rolf	70142044	95206626	70	82
07.04.1935	Olsbø, Sindre Johan	70146038	92428770	82	82
09.04.1963	Henningesen, Sindre	70129466	41849200	54	82
14.04.1945	Ramstad, Magnor	70155878	924 125 47	72	82
20.04.1963	Østraat, Håkon-Jarle	70126771	92014662	54	82
21.04.1944	Nybø, Ole Arne	70193566	99741212	73	82
22.04.1950	Husteli, Alfred	70142275	91703803	67	82
22.04.1970	Åkre, Christian	701 45911	908 459 45	47	82
27.04.1953	Hodder, Olav Behr.	70138297	92498613	64	82
30.04.1945	Sæter, Sigbjørn H.	7015 0435	95294484	72	82
06.05.1949	Stenseth, Hugo	70146782	91889420	68	82
11.05.1950	Rishaug, Ingvar	70143548	90928427	67	82
22.05.1943	Hurlen, Robert Jan	70217186	90688908	74	82
23.05.1930	Omenås, Ingvar	71489090	98454383	87	82
29.05.1937	Rørhus, Rolv	70215273	93405177	80	82
01.06.1922	Istad, Einar	70150436		95	82
04.06.1970	Bigseth, Tore	70215970	95203103	47	82
17.06.1933	Helland, Svein Håkon	70192482	90793693	84	82
20.06.1931	Magnussen, Thor Idar	70127183		86	82
20.06.1961	Østraat, Sv. Haakon	70145243	92617023	56	82
21.06.1927	Vadseth, Hans Peder	70137533	952 79280	90	82

22.06.1933	Homlong, Are	70141907	90779461	84	82
22.06.1953	Sunde, Lidvar	70219765	99461020	64	82
23.06.1942	Dybvik, Jogeir	70190151		75	82
23.06.1937	Fiskerstrand, Nils	70140627	34609579988	80	82
26.06.1935	Hoel, Asbjørn	70141894	97146020	82	82
29.06.1938	Vadseth, Per Sverre		90877233	79	82
30.06.1942	Olsen-Husø, Arne	70140369		75	82
01.07.1941	Vassbotn, Olav		41206439	76	82
02.07.1938	Nes, Arne		9262 3790	79	82
05.07.1935	Hole, Kjell Odd	70140139	92094534	82	82
09.07.1951	Kristiansen, Jarle	70094030	91385737	66	82
10.07.1931	Fossum, Torbjørn H.		35534204	86	82
18.07.1962	Torset, Jon Arne	70274722	41460410	55	82
20.07.1947	Haaseth, Helge Stavik	70129016	91880131	70	82
02.08.1983	Havnegjerde, B. Valseth		96908656	34	82
05.08.1949	Skronnal, Ola	70183531	91599605	68	82
06.08.1942	Jørgensen, Hermod	70182334	90032826	75	82
18.08.1941	Holst-Dyrnes, Ingebr.	70141261	91369266	76	82
22.08.1961	Bjørstad, Jan Roar	70123148	91531302	56	82
22.08.1954	Fjærli, Arve Sindre		91558388	63	82
25.08.1956	Omenås, Yngve	70146997	90556604	61	82
28.08.1942	Gjøsund, Terje	41108461	90693009	75	82
04.09.1959	Rasmussen, Steinar		97192900	58	82
12.09.1957	Mjelva, Steinar	70138065	91338480	60	82
12.09.1938	Slettfjording, Per	70142155	95142961	79	82
13.09.1952	Tenfjord, Svein Rune		95127055	65	82
16.09.1948	Brevik, Arvid Birger	70150195	90831550	69	82
25.09.1947	Rødseth, Jarle Norman	70131977	95052587	70	82
08.10.1951	Alnes, Svein Inge		41329706	66	82
13.10.1937	Grimstad, Johan Peter	70141154	97043547	80	82
17.10.1937	Hagen, Arne Kjell	70129120	95876077	80	82
22.10.1955	Åsestrand, Alf Per		90671445	62	82
23.10.1953	Alnes, Ove Laurits		90650325	64	82
07.11.1950	Helseth, Erling	70131739	90877963	67	82
12.11.1936	Salen, Rolf	70192515	90978995	81	82
19.11.1947	Drønne, Rolf Oscar		922 975 45	70	82
26.11.1946	Karlsen, Odd	70128411	906 67463	71	82
30.11.1948	Moa, Webjørn		57861616	69	82
12.12.1946	Eriksen, Knut Berge	70141762	91637405	71	82
25.12.1948	Hildre, Hans Petter	70142050	90650348	69	82
30.12.1951	Flatvad, Endre		91358136	66	82

Fødselsdagsliste 2017 Odd Fellow loge nr. 82 Vesterveg pr. 21.11.2016

Snufsesnute

Uggent ute
Snufsesnute
Alt er ille
Ligge stille
Gode grunner
Røde hunder

Trond Brønne (1953-)
Frå samlinga: **Røde hunder**, 2003

Ventetid

Min elskede er ikke her.
Og jeg danser ikke med ham.
Hos min elskede danser jeg uten klær,
fordi jeg vil være ham nær, nær, nær
i lykke og lyst og skam.

Min elskede er ikke her.
Det er ikke ham jeg kysser nå.
Hva venter han etter? Hva tenker han på?
Se, min munn er mørk av begjær.

Min elskede kommer og går.
Og kanskje han sprenger min port og mitt skjød
mens natten er sort som den sorte død.
Men når - når?

Inger Hagerup

OM 's spalte
side 2.
Julebetrak-
ning Kapellan
s 3
Guatamala s 4
og 5

Storrepresentant s 6
Julehilsen DSS s 6.
Storrepr. D4 s.7
Per-Arne Vidnes. s 8
og 9
Hendt og 2017 s.10
Veteranjuvel s.10

Klipp fr
Vestmaniaabladet s11
Humanitære fond
s.12
Ny Landssak s 13
Malawi s 14 og 15
Program 2017 s.16

JULEN 2016

Mørejarlen

**VELKOMMEN TIL JULEMØTE
MANDAG 5. DESEMBER 2016**

Ragnvald Mørejarl den mektige. (Snorre)

Walde-huset

Mørejarlen er kommet ut til jul, med variert innhold. Redaktør er Storrepresen- tant Inge Olsbø. Og han har gjort en fin jobb. Mye stoff er samlet og utgitt med far- getrykk på alle sider.

De faste postene, OMs og Kapellans spalte er på plass. Likeså hilsener fra Logens SOS-barnebyer og DSS Kristian Haugan.

Redaktøren kan også fortel- le om et besøk i Stortingsga- ten 28, Odd Fellow-huset i Oslo, der storrepresentante- ne i distrikt 4 ble meget godt mottatt. De fikk omvis- ning og treffe noen av dem som har sitt daglige virke i huset. Som avslutning på besøket ble de presentert for kandidatene til den fore- stående landssaken. I dag vet vi at Redningsselskapet ble valgt.

Også Ragnvald Mørejarl har tildelt 40 og 50 års-veteran- juveler. Fine reportasjer med tekst og bilder.

Totalt sett et fint julenummer som br. Redaktør har stor ære av.

Arne Nes

Margaret Theresa, datter av kong Filip 4. av Spania, fikk en unik diamant i medgiftsgave av sin far da hun forlovet seg som 15-åring. Her portrettert i 1656 av samtidens fremste maler, Diego Velázquez.

HØYT VERDSATT KONGEHISTORIE

Legendarisk diamant fra europeiske kongehus er blitt omsatt til rekordpris

Nylig skiftet en av verdens mest sagnomstuste diamanter, Wittelsbach-diamanten, eier. Den gikk under hammeren hos auksjonsfirmaet Christie's i London for den nette sum av 16,4 millioner pund (= ca. 165 millioner kroner). Wittelsbach-diamanten er verdens nest største blå diamant, etter Hope-diamanten.

Den usedvanlige diamanten har hatt et omskiftelig liv opp gjennom historien. Diamanten skriver seg ganske sikkert fra India, og kom til Europa på 1600-tallet. Men det første sikre beviset på at den befant seg i Europa, var da kong Filip 4. av Spania kjøpte den i 1664 og deretter inkluderte den i medgiften til sin 15-årige datter Margaret Theresa under forlovelsen med Leopold 1. av Østerrike.

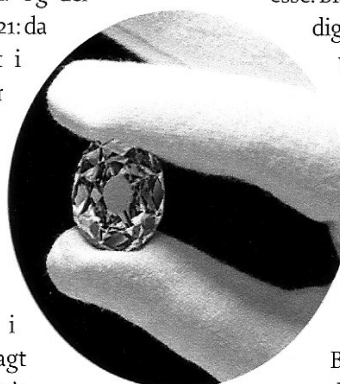
Da Margaret Theresa døde, beholdt Leopold diamanten. Og da datterdatteren hans giftet seg med Karl av Bayern fra familien Wittelsbach i 1722, fulgte diamanten med henne. I 1806 ble Maximilian 4. av samme

familie konge av Bayern, og han ba da om å få lagd en kongekrone der diamanten skulle funkle på toppen. Og der strålte den helt fram til 1921: da ble den siste gang sett i bruk offentlig, under begravelsen av Ludvig 3. av Bayern.

Det var på denne tiden de vanskelige økonomiske tidene på 1920-tallet rammet også huset Wittelsbach, og i 1931 ble diamanten lagt ut for salg hos Christie's – men ingen kjøpere meldte seg. Klenodiet havnet deretter i München (i Bayern), men siden har det vært litt av et mysterium hvor diamanten har befunnet seg. Ingen kan for eksempel si med sikkerhet hvor den befant seg under 2. verdenskrig.

I høst dukket så diamanten opp igjen hos Christie's, og mange meldte sin interesse. Blant annet signaliserte myndighetene i Bayern at de gjerne ville ha kloa i den. De opplevde det som forsmædelig at da den gamle bayerske kongekronen ble vist fram på utstilling for to år siden, måtte en blå glassbit erstatte diamanten.

Men myndighetene i Bayern nådde ikke opp, i stedet ble det juveleren Laurence Graff fra London som sikret seg godbiten. Graff mener han fikk den billig, og at den ville ha gått for 50 millioner pund (rundt en halv milliard norske kroner) om det ikke hadde vært for finanskrisen. Prisen er uansett den høyeste som noensinne er oppnådd for en diamant.

Verdens nest største blå diamant gikk under hammeren til rekordpris.

Sakset fra bladet "Levende Historie"

Loge Vesterveg kvitterer

Dolmen & Sønner AS

70 12 99 87
Johan Dolmen

ET Hydraulikk AS

70 21 04 40
Svein Rune Tennfjord

Løviknes Caravan

41460410
Jon Arne Torseth

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

Bandak Engeneering AS

90667463
Odd Karlsen

Grytten AS

70 10 90 00
Ingebrigt Holst-Dyrnes

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Unicos AS

93405177
Rolv Rørhus

KIS Nord AS

70 17 60 10
Jan Roar Bjørstad

Alcon AS Danmark

916 37 405
Knut Berge Eriksen

Veidekke AS

90677145
Alf Per Åsestrand

ART Arkitekter og Ingeniører AS

70 15 24 80
Magnor Ramstad

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

Jons Kontor

70124015

BT Entreprenør AS

70 17 94 00
Pål Selbervik

NorEngros

Ødegaard Engros AS
952 03 103
Tore Bigseth

Firesafe

90042841
Odd Birger Naalsund

Munck Cranes AS

915 99 605
Ola Skrondal

Dyrenes Helsekost

92297545
Rolf Drønnen

Aseco Gull og Sølv

Carat Butikkdrift A/S
Christian Aakre

Recover Nordic AS

91388827
Olaf Fugelsø

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Soga-redaksjonen:

Arne Nes, redaktør og sideproduksjon. Alfred Husteli, reporter og fotograf

Trykk og ferdiggjøring, Jons Kontor

REDACTEURENS HJØRNE

Kjære brødre!

Et innholdsrikt år er snart til ende og vi kan se tilbake på et år med omskiftninger, utfordringer og gode opplevelser, i skjønn forening. Men også sterke utfordringer for noen familier.

Soga forsøker å være til stede, der det skjer, og jeg synes vi har lykket godt med det. Tekst og bilder gjennom et helt loge-år, gir muligheter for alle til å se og minnes hva vi har foretatt oss i de forløpne 12 måneder. Jule-Soga blir den siste av tre nummer i 2016, nærmest for en finale å kalle.

Når det gjelder tilgang på stoff er vi veldig heldige. Det skjer noe, hele tiden, så det gjelder bare å "nedtegne" når det skjer, så det ikke går i glemmeboka, for DEN er etter hvert blitt mer og mer innholdsrik på sider med ting en glemte.

I yngre år var kanskje ikke faget historie det som pirret mest. Ting hadde hendt, og ferdig med det. Men jeg må si, for egen del, at vår egen nære historie er svært interessant. Det er klart at en eldes og hukommelsen er ikke hva den en gang var, men i Soga har vi muligheter for å gjenoppleve opplevelser gjennom logeåret. DA husker en at DET var det som hendte! Og så har en det litt morsomt og kan humre i skjegget, for den som har noe skjegg å humre i.

Br. Erling Helseth skriver i denne Soga om viktigheten av at vi "bryr oss om hverandre". At vi har omsorg for brødre som blir borte fra Logen. Det er klart at det kan være flere årsaker til fravær, og jeg tror det er individuelt. Men at vi oftere kan ta en telefon, avlegge et besøk osv. tror jeg er viktig. Kanskje vår bror trenger kontakt også utenfor logen? Å være et levende medmenneske er å være en Odd Fellow.

Så bør vi alltid ha et våkent øye for våre enker. Ikke bare til jul, men også ellers i året. En liten prat om en treffes på gata hører også med. Og så må de alltid bli invitert om Logen har en eller annen tilstelling. Til jul må de også besøkes, medbringende Soga og en ekstra presang.

Til å skrive noen ord i Soga har jeg henvendt meg til en del brødre. Noen har svart med fine innlegg, noen har ei viss skrivesperre og noen

har ikke svart. Det siste er også et svar og jeg velger å tolke det slik at det ikke passer akkurat nå, kanskje siden. Vi får se.

I alle fall skal ingen føle seg truet til å ytre seg i Soga.

Men det vi har med i denne Jule-Soga synes jeg gir et godt tverrsnitt både av skrivekløe og lyst til å gjøre noe for Loge Vesterveg. Vi har mange ja-mennesker i Logen, så egentlig er der muligheter, det gjelder bare å finne dem.

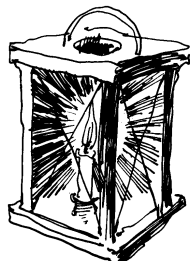
Om en ser på møteplanen for første halvår 2017, så blir det nok behov for ei Soga til påske denne gangen også. Selvsagt kan en alltid diskutere nødvendigheten av å ha med alt som skjer, men slik jeg ser det så er det nettopp det som er hemmeligheten med Soga, slik den er, å være til stede når det skjer og der det skjer. Kanskje er det den gamle avismannen, som aldri kan la noen være i fred, som gjør dette. Men jeg tror jeg har rett i at når store og små hendelser skjer i Logen, så omtales dette i Soga.

Jeg har opp gjennom åra fått oppgaver med å skrive årsskrift og jubileumsskrift i forskjellige sammenhenger. Og det er da en ser hvor stor betydning det har at der er kildemateriell. Sekretærer har nok hatt så ymse kvaliteter og en har lett i skuffer og skap og i noen tilfeller måtte besøke personer på gamlehjem for å få fatt i noe som en kunne bygge på. Jeg skal ikke si at dette er noe hovedpoeng for Soga. Men at vi kan bidra til at noen, som en gang skal skrive logens historie lettere kan finne noe å omtale, det tror jeg på.

Å få Alfred med i redaksjonen er noe av det beste som har skjedd. Han er utrolig kunnskapsrik og han KAN referere og han KAN fotografere, et rent Kolumbi egg! Og vi samarbeider godt.

På redaksjonens vegne ønsker jeg alle brødre med familie God Jul og et fredfylt Nytt År.

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Arne Nes
redaktør

Ikke fordøm

*Det er så mye godt i den verste av oss
og så mye dårlig i den beste,
at det sømmer seg ikke for noen av oss
å finne feil ved resten av oss.*

av Hans Petter, selger nr. 560 av bladet =Oslo

